Cafcaf

kozmik dergi

aylık mizah dergisi • fiyatı: 2 TL (KDV dahil sadece iki Lira) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

sayı 31

ocak 2010/01

Hürriyet'teki Ertuğrul Özkök - Aydın Doğan operasyonunun arkasından bakalım neler çıkacak!

That was a good life...

ISSN 1308-7487

Cafcaf

• Emin Çolaşan'a üzülmemek elde değil...

• Son elli yıldır yapılan tüm anketlerde en güvenilir kurum seçilirken neden bu AKP yandaşı medya bu kadar üstüne gidiyor kahraman Türk ordusunun? Hayır bizim ordumuza güvenimiz sonsuz tabi ama neden böyle oluyor?

• Bülent Arınç'a suikast iddiasıyla ilgili gözaltına alınan iki askerden biri ev adresinin yazılı olduğu kağıdı yutmaya çalışmış.

Yüreğir'de 2010 vurgunu

2010'a girerken duygu yüklü sıcacık bir dolandırıcılık haberi şirin bir Anadolu köyünden geldi. 2010'u coşkuyla bekleyen Yüreğir köyü sakinleri, kendisini '2010' olarak tanıtan Ramazan Yılmaz'ın yüklü miktarda borç alıp, yeni yılın ilk dakikalarını yaşarken kayıplara karışmasının şokunu yaşıyor. Ramazan Yılmaz geçtiğimiz Ramazan ayında da kimliğini göstermek suretiyle komşu köyleri dolandırmıştı.

SÜPER BARMAK

• Özel Harekat Daire Başkanlığı'ndaki aramaya subaylar karşı koydu...

• Nasa yeni gezegenler keşfetmiş. Dünyanın dibi sünnetlendikten sonra oraya göç edilecekmiş.

• Polis minibüslerinin arkasında, "polis sizin dostunuzdur, arkadaşınızdır" yazıyor.

• Parmak izini kaldıran teknoloji geliştirilmiş...

• Tüsiad'da devir teslim töreni...

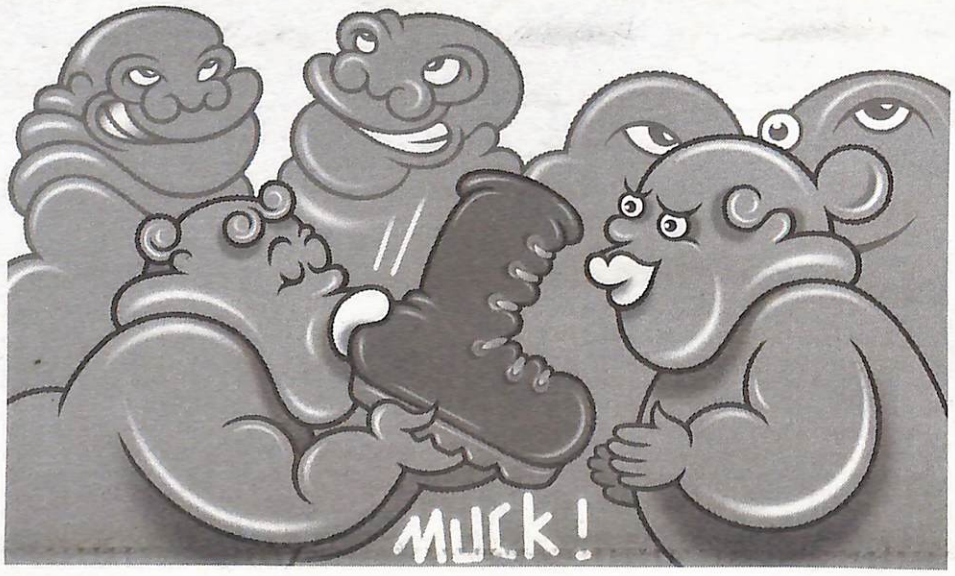

Cafcaf bu sefer ödüle doydu!

- TYB 2009 Basın Karikatür Ödülü, Ahmet Kesgin
- TYB 2009 Roman Ödülü, Murat Menteş
- Mizah Derneği 2009 En Uzun Köşe Ödülü, Hamza, Ömer Faruk Dönmez
- Mizah Derneği 2009 En Sorumsuz Çizer Ödülü, Yasir Eryılmaz
- İstanbul 2010 Edebiyat Mevsimi Deneme Ödülü, Ahmet Turan Alkan

• Hürriyet'in yirmi yıllık genel yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök görevinden ayrıldı...

• TSK'nın reorganizasyonu kapsamında, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman 'kaplan', Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur 'leopar' Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İbrahim Fırtına 'şahin' Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Özden Örnek de 'penguen' kod adlarını kullanmışlar.

Yazarımız Gündemsu bu sayı da köşesini hazırlayamadı. Sebebini anlatsak inanmazsınız. Bir dahaki sefere artık...

BÜLENT ARINÇ'A SUİKAST DÜZENLEMENİN 15 ALTERNATİFİ!

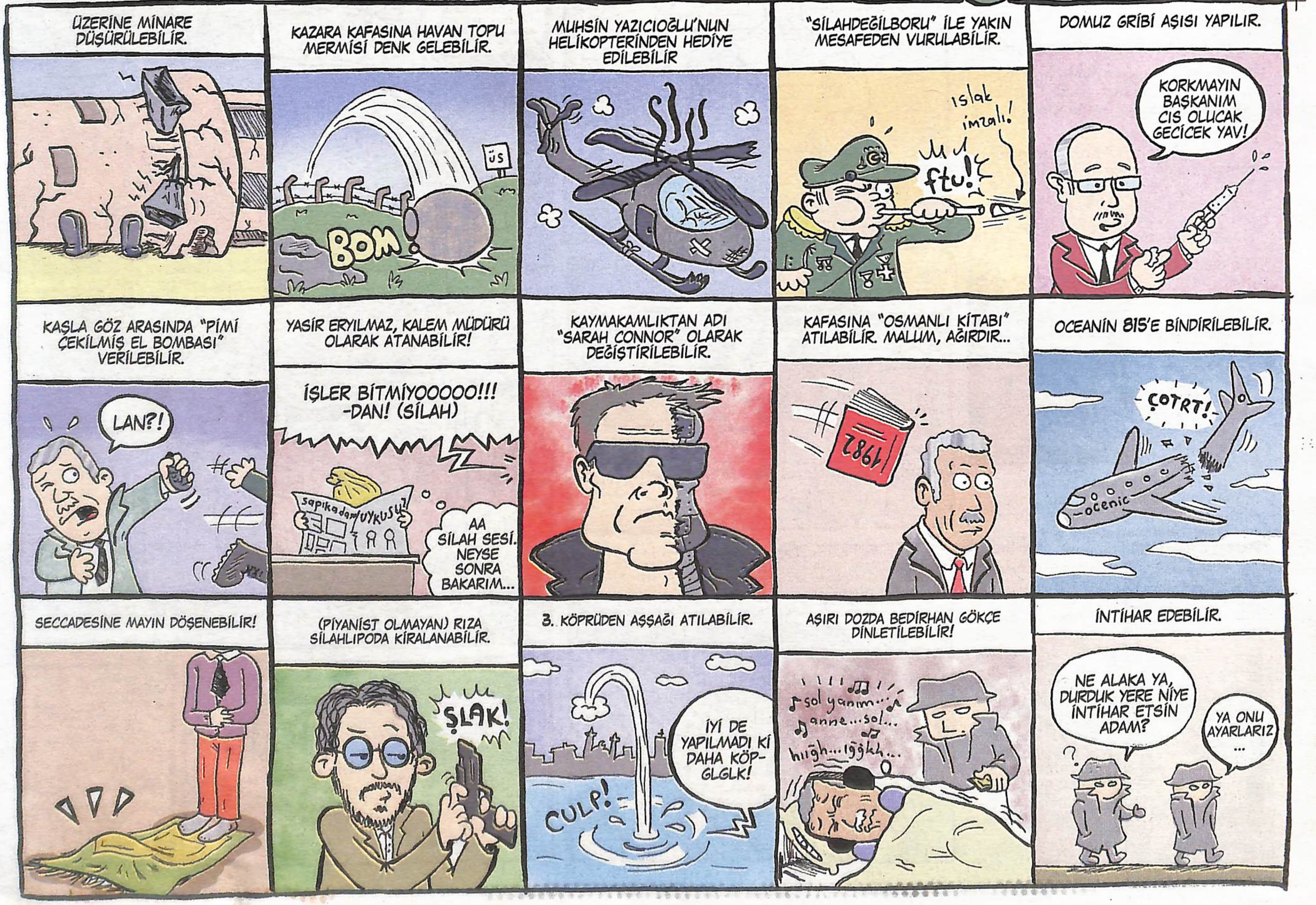

beyaz haberler...

asım gültekin

*Joe Sacco'nun Filistin isimli çizgi romanı dehşet. 300 sayfalık bir çizgi roman. Dolu dolu. İthaki yayınlarından çıktı.

*Adam diyor ki benden ve televizyon programımdan bahsederseniz, beni çizerseniz Cafcaf'ı gündeme getiririz. İstemiyoruz, istemiyoruz. Böyleleri dergimizin adını bile ağızlarına almasın.

*Anti- Cafcaf oluşumu Facebook'ta aldı başını gidiyormuş. Tüm okurlarımızı anticafcaf'a üye olmaya davet ediyoruz!

*Mehmet Doğan ne güzel adamdır. 32 yıldır Ankara'da Taceddin dergahında Mehmed Akif'in İstiklal Marşını yazdığı mekanda dualarla yad edilmesine öncülük ediyor. Peki Mehmet Doğan'ın Cafcaf'ın ilk döneminde dergimizde yazdığını biliyor muydunuz?

*Gerçek Hayat dergisinin başında Ali Ayçil var artık. Güzel işler çıkartır inşallah Ali Ayçil, hayırlı olsun.

*Yazarımız, ağabeyimiz, büyüğümüz Ahmet Turan Alkan TYB İstanbul Edebiyat Mevsimi Deneme Ödülünü aldı. Darısı Salih Kılınç'ın başına.

*Aralığın son günleri Cafcaf Ankara'da idi. MAZLUMDER Ankara ile Karikatürlerle Gazze sergisi düzenledik. Ayrıca muhteşem bir Hanzala paneli yaptık. Organizasyon kabiliyeti ve nezaketi ile bizleri büyüleyen başkan Üstün Bol'a ve ekibine teşekkürler. Allah her derneğe, STK'ya böyle başkanlar, ekipler versin!

*Şair Osman Konuk Milli Eğitim Bakanı olsun!

*Hilal TV'de güzel şeyler oluyor! Heyy!

*Dağıstan Çetinkaya'nın Ece ile Keçe çizgiromanları on kitap olarak Çim Adam yayınlarından çıktı. Kaçırmayın deriz. tel: 0212 528 23 57

*Usta yazar Zeki Bulduk'un aranan romanı Züleyha nihayet Hayykitap'tan çıkıyormuş. Bir rivayete göre kitaptaki desenleri dergimizin sevilen çizgi hikayecisi, hikayelerini özlediğimiz Mustafa Yavuz çizecekmiş.

*Bak ulusalcı genç, Sezai Karakoç, Rasim Özdenören, Cahit Zarifoğlu, Atasoy Müftüoğlu, Hasan Aycın, Cihan Aktaş, Mürsel Sönmez, Akif Emre, Aliya İzzetbegoviç, Yıldız Ramazanoğlu, Abdullah Harmancı, Muhammed Hamidullah, Nuri Pakdil, Abdurrahman Arslan, Teoman Duralı, Ali Şeriati, Mehmed Zahid Kotku, Ümit Aktaş, Ömer Faruk Dönmez, Hakan Albayrak, Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, İbrahim Demirci, Ahmet Mercan, Hakan Arslanbenzer, Sedat Yenigün, Turan Koç, Kamil Yeşil, İsmet Özel... bu harika isimlerden en az 15 kitap okumadıysan hiç konuşmayalım, hiç tartışmayalım. Bu isimlerden okumamış ve dindar, kültürlü, entelektüelim diye dolaşan varsa o da bir zahmet dolaşmasın artık.

cevâb veremedi

veremedicevab@gmail.com

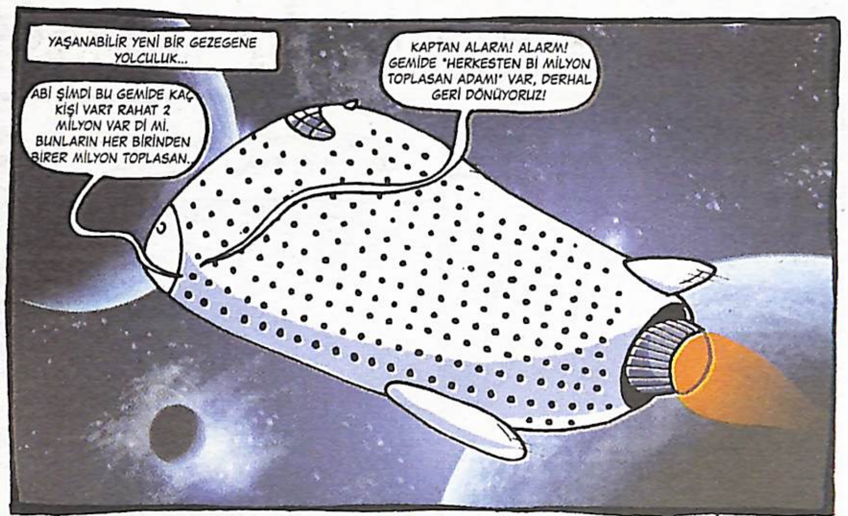

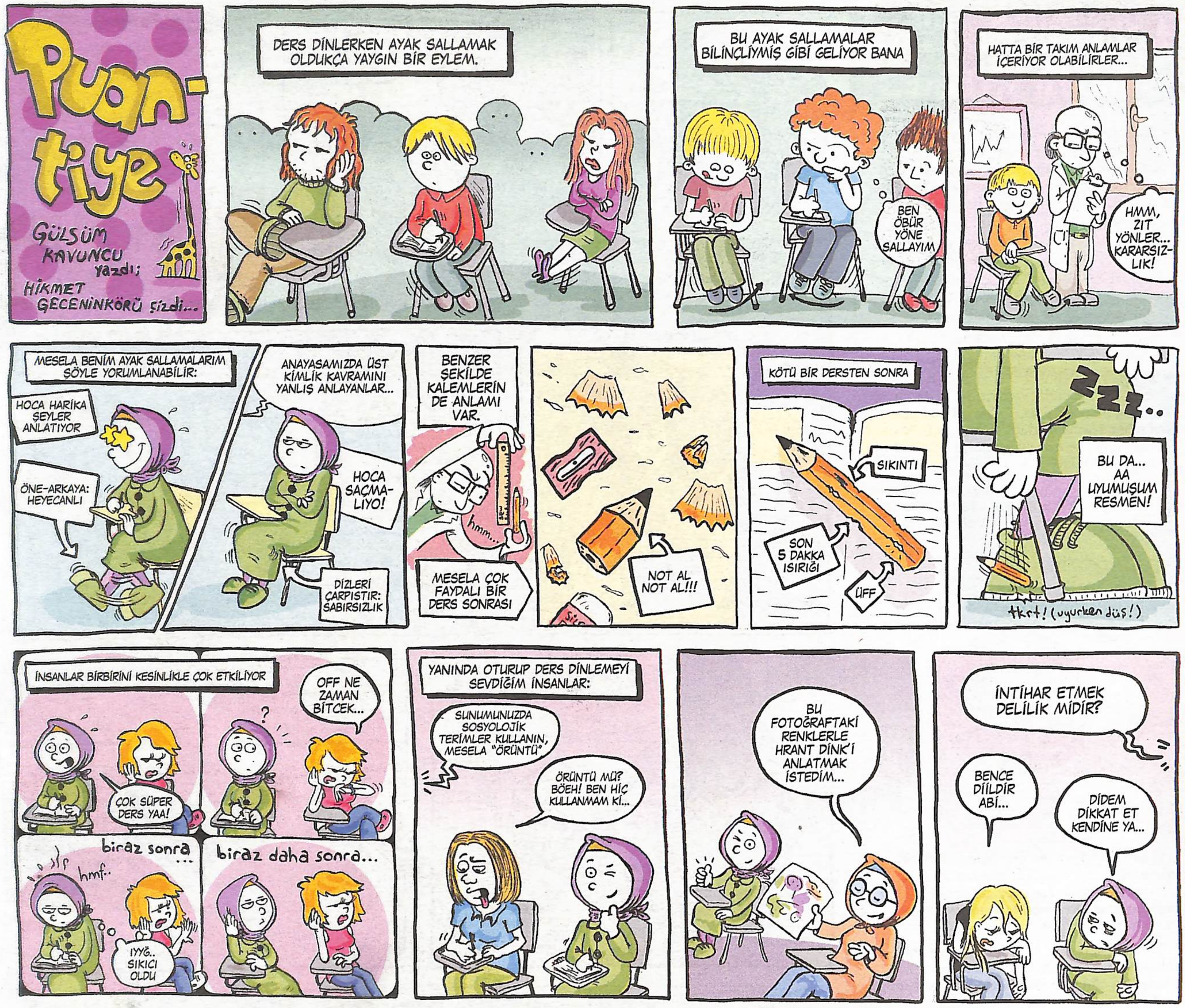

Br. Otacı Zahter

otacizahter@hotmail.com

Yaşasın sıhıtçılar, var olsun kırıkçılar!

Ahalinin "sınıkçı", "sıhıtçı" dediği sıhhiye erlerinin köyünde, kasabasında bir ömür boyu yaptığı hizmetle bugüne kadar hep dalga geçildi. Peki, ben soruyorum buradan, siz hiç bi sıhıtçının hastasının karnında bağ bıçağı, ya da nacak unuttuğunu duydunuz mu? Ya da sivilce tedavisi uygularken yanlışlıkla bacak kestiğini, fazladan dalak aldığını! Duymadınız, duyamazsınız tabii. Kocakarı ilaçları ile de dalga geçerdi bazı gafiller. Peh, hiç olmazsa o ilaçlara iki günde bir zırt pırt zam gelmiyor. Abiler hiç olmazsa bir yandan da moral tedavi uyguluyor. O abus çehreleriyle tarifi imkânsız bir "güzellik" içinde bir buçuk dakkada bir hasta muayene etmeye çalışan pratisyen nalbant kardeşler gibi insanı ortada bırakmıyorlar. Yaşasın sıhıtçılar!

Eğitelim tamam da..

Geçenlerde bir gazetede gördüm, dört taş duvarın üstünü örtmüşler kapıya da uyduruk bir tabela yapıştırmışlar bilmem ne köyü ilköğretim okulu. Baksanız 30-40 metrekarelik "ilköğretim" okulu! "8 yıl katıksız hücre cezası" gibi bi şey. İşin kötüsü şartlı tahliye de yok! Bir de tuvaleti var ki, ben hayatımda bu kadar büyük bir tuvalet görmedim şahsen! Çünkü o küçücük okulun kapısından itibaren dışarıda kalan tüm kâinat memişhane statüsünde! Hadi diyelim bu bir köy mektebi. Anadolu'daki bazı yüksekokulların hali de pek iç açıcı değil. Bizim bi arkadaş öyle bir okulda görev aldı. Başka bir arkadaşa sormuştum, "Okulu nasıl?" diye. İşte cevap: "Abi, okul gayet iyi sayılır, hafif bi tadilatla çok rahat ahır olarak kullanılabilir!"

Tekkeler

Tekkeler, dergâhlar miskinhane, tembelhane denilerek kapatılmadı mı bu ülkede? Evet. Tekkelerden o zaman her ilçede en fazla bir-iki tane varmıştır. Peki, 80 yılda demirden ağlarla beynimizi ören sistemin sonunda ne oldu? Her mahallede, her sokak başında kaç tane 'tembelhane' kıvamında cafe, bar, kahvehane vs. vardır dersiniz? Türkiye'deki kahvehane sayısı 400 bin adet! O zaman 'Ya Sabûr' çekmeye devam!

Otacı abinizin son sohbetinden notlar

• Uzaya ilk çıkan bir şebekmiş. Sadettin Teksoy gitmiş, görüşmüş! Hatta elini öpmüş, o söyledi.

• Atatürk olsaydı Ergenekoncuları neyle kovalardı? a) Sopayla. B) Sıpayla. C) SPA'yla d) Ice Tea ile.

• Haliç'te eski Çingene krallığına ait bir hazine varmış. (Yıllarca bu yüzden kokmuş!) Sonra Goç gizlice çıkarmış. Uykulukçu Mercan söyledi.

• Satanistlik artıyormuş. Ee, gökyüzüne bu kadar çemkiren arabesk hırıltılarını dinleyenlerin ahfadından ne beklenir? Ona da artık 'satabesk' diyorum Otacı abiniz olarak. (Batsın bu arabesque!)

Paşam, ben de özür dilerim!

Geçtiğimiz 10 Kasım'da ben de Anıtkabir'deki türbe defterine bi şeyler yazayım, sol köşedeki 'lâdin'sel ağacın dalına da ça-put bağlayayım diye gideyim dedim ama, "meczup" deyip serçe tulumba götürürler diye çekindiğimden aha da buradan yazıyorum:

"Otâcizane, şol eğitim sisteminden geçip de hâlâ bir yerleri boşaltamadım paşam; "onurlu bağımsızlık türküleri" eşliğinde bi distribütörlük kapamadım paşam; dar alanda kısa paslaşamadım paşam; 'adam eksiltemedim', 'çapraz koşu' yapamadım paşam; şu Engerekon davası çıkmasaydı memleket çolak aşçının kabak dolması gibi gidiyordu paşam, hepsi de "af buyur" senin adını çığırarak yapıyordu bu işleri paşam. Topraktan cephane fışkırıyor paşam, memleketi plastik (C-4/A-4 vs) ağlarla ördük paşam! Bugünlük benden bu kadar paşam!"

2043'ten obarak bir haber

"Dünyanın hayattaki en yaşlı insanı Nihonşoki Kuşiga 47 yaşına giremeden Mozambik'te öldü. Kuşiga, bu kadar uzun yaşamasının sırrının her gün düzenli olarak yoğurt yemesi olduğunu söyledi. Ortalama ömrün 27 olduğu dünya nüfusunun hızlı artışı endişe kaynağı. Tahminlere göre dünyada 44 milyon kişi yaşıyor. 3'üncü Dünya Savaşından sonra normalleşme çabaları artarken süper güç konumundaki Kongo'nun Yeni Dünya Düzeni çalışmaları diğer kabilelerde endişeyle izleniyor. Bilindiği gibi savaş sonunda Asya, Avrupa ve Uzak Doğu haritadan silinmişti. Şimdi cıva durumuna geçiyoruz.."

Otacısal twittırlatmalar

- Bana herkesin niye abidikleştiğini çizebilir misin, Abidin!

- Bi takım A takımı üyelerinin memleket insanına karşı 'eline-diline ve beline' hakim olamamasını, kendilerine suikast planlayan şer şebekesiyle pek 'fink' vaziyetinde olup ecnebi taifesiyle 'can' ciğer kuzu sarmalarını ezelden kelli anlayamam. İçeriden uzatılan dostluk ellerini havada bırakıp da, Batı'ya doğru "Gelin John'lar bir olalım!' demelerini de bir türlü çözemem.

Bâtıl Balina

Salih Kılınç

• 2006'nın bir Mayıs günü idi galiba; Gandhi, Murat Menteş ve Özdemir Erdoğan'ın gözlüklerini dönüşümlü olarak kullandıklarını duyunca şok olmuş ve Cihan Aktaş'ın neden bu üçlüye dâhil olmadığını, gayri ihtiyari, sormuştum.

• "Beş milyon dolar versek 'Küreselleşme Olgusu ve Rekabetçi Vizyon' adlı bir sunum yapar mısın?" dediler. Hiç düşünmeden "hayır" dedim. Sonradan duydum ki Asaf Savaş Akat bunun binde birine razı olmuş.

• Benden duymuş olmayın ama, Murat Menteş'in '532'li bir telefonu var.

• İki alıntından birincisi: "Karikatüriste öğüt: Yumru kök pancarlar vardır; zeki ve derli toplu bir pancara gözlük tak. Tabii, şekerpancarı... Ve elbet, güneş gözlüğü. Bunu yap, Hasan Celal Güzel hemen çıkar ortaya. (Cemal Süreya, 99 Yüz)"

Bu da ikincisi: "Gürbüz, kırmızı yanaklı Namık Kemal'e gençliğinde "Bayır turpu Kemal Bey" diyorlardı." (Mithat Cemal, Mehmet Akif)

• Genel yayın yönetmeni olsam bir bildiri yayımlar, içerisinde "Buraya kadar anlaşılmayacak bir şey yok" sözü geçen hiçbir yazıyı gazeteye almayacağımı tüm köşe yazarlarına iletirdim.

• "Hani" kelimesine artık iyiden iyiye ifrit oluyorum. Etrafınıza şöyle bir kulak verin. "Hani"siz cümle kuran bir insan görürseniz tutun ve alnından öpün o vatandaşı.

• Ankara'da 'İncek' diye bir yer var. Buradan geçen toplu taşıma araçlarında burayla alakalı espri yapılmasını yasaklayan Büyükşehir Belediyesi'ne şükranlarımı sunuyorum.

• Kendinden mizahlı (1): "Devlet, evrenselliğine yükselen tikel özbilinçte taşıdığı tözsel istencin edimselliği olarak, kendinde ve kendi için ussal olandır. Devlet kendinde ve kendi için törel bütündür, özgürlüğün edimselleşmesidir. Özgürlüğün edimsel olması usun saltık ereğidir."

• Bundan iki ay kadar önce gazete haberiydi: "Chavez vatandaşı duşta şarkı söylememeye ve üç dakika içinde duş almayı bitirmeye çağırmış. Chavez, televizyonda da canlı olarak yayımlanan meclis konuşmasında bazı insanların duşta şarkı söyleyerek yarım saatten fazla kaldığını, ancak kendisinin saydığını ve üç dakikanın duş için fazlasıyla yeterli olduğunu gördüğünü" söylemiş. Demek ki diktatörlük böyle bir şey. Kenan Evren de devr-i istibdadında böyle alakalı alakasız her konuda ahkâm kesermiş. Öyle ki her konunun uzmanı Evren televizyona çıkıp bir şeyler söylemeye başlayınca, millet hep bir ağızdan "Ulan bunu da bilme be!" dermiş.

• Geçenlerde Yılmaz Özdil aradı. "Bir günlüğüne yurt dışına gidiyorum, benim yerime bir yazı yazabilir misin" dedi. Kıramadım, sonuçta en fazla otuz saniye sürerdi: "Ahmet Türk... Ama Türk değil, Kürt!... Francis Bacon... Fransız değil... İngiliz! Erzurumlu Emrah ama Erzurumlu değil! O halde ne işi *var*, Kasımpaşalının Meksika'da..."

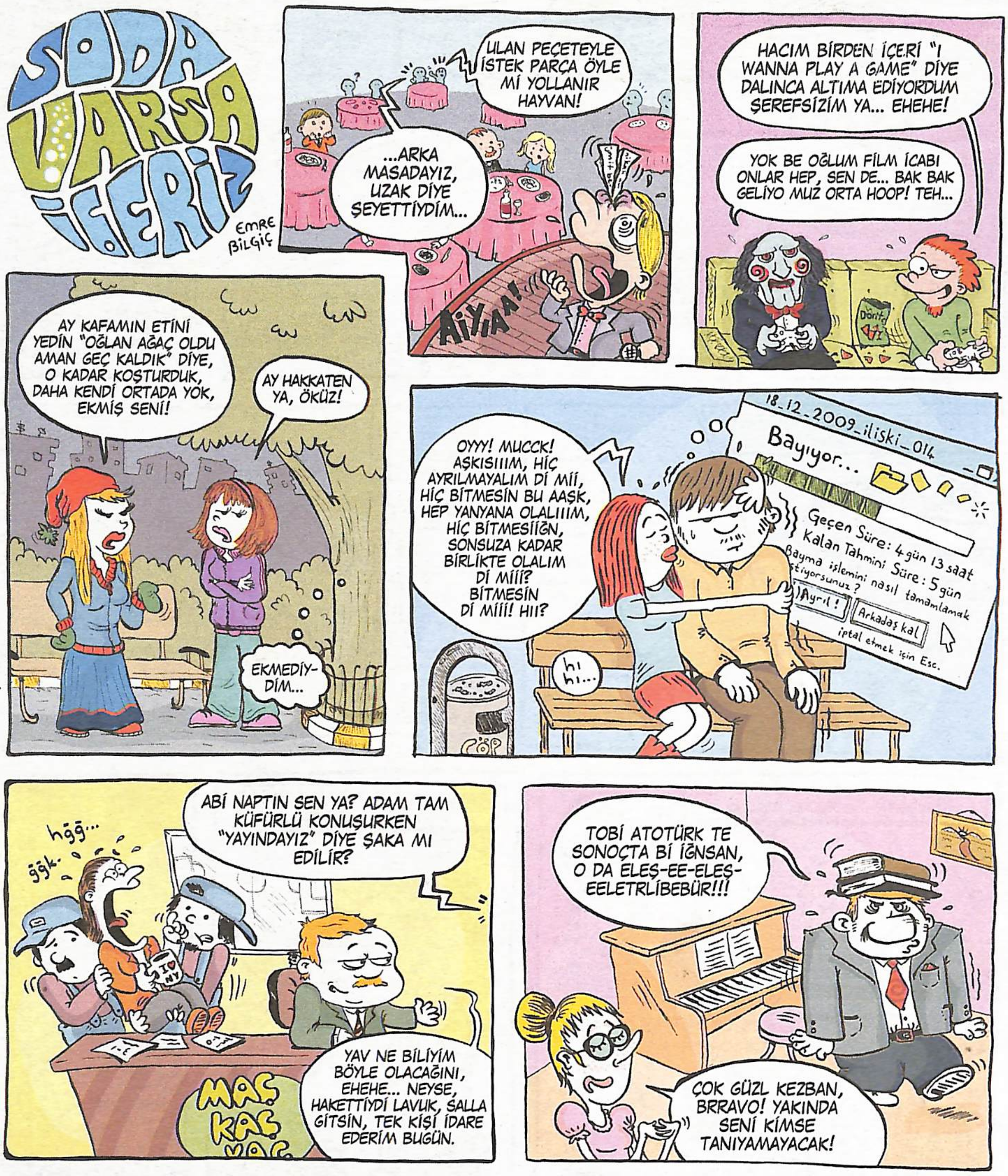

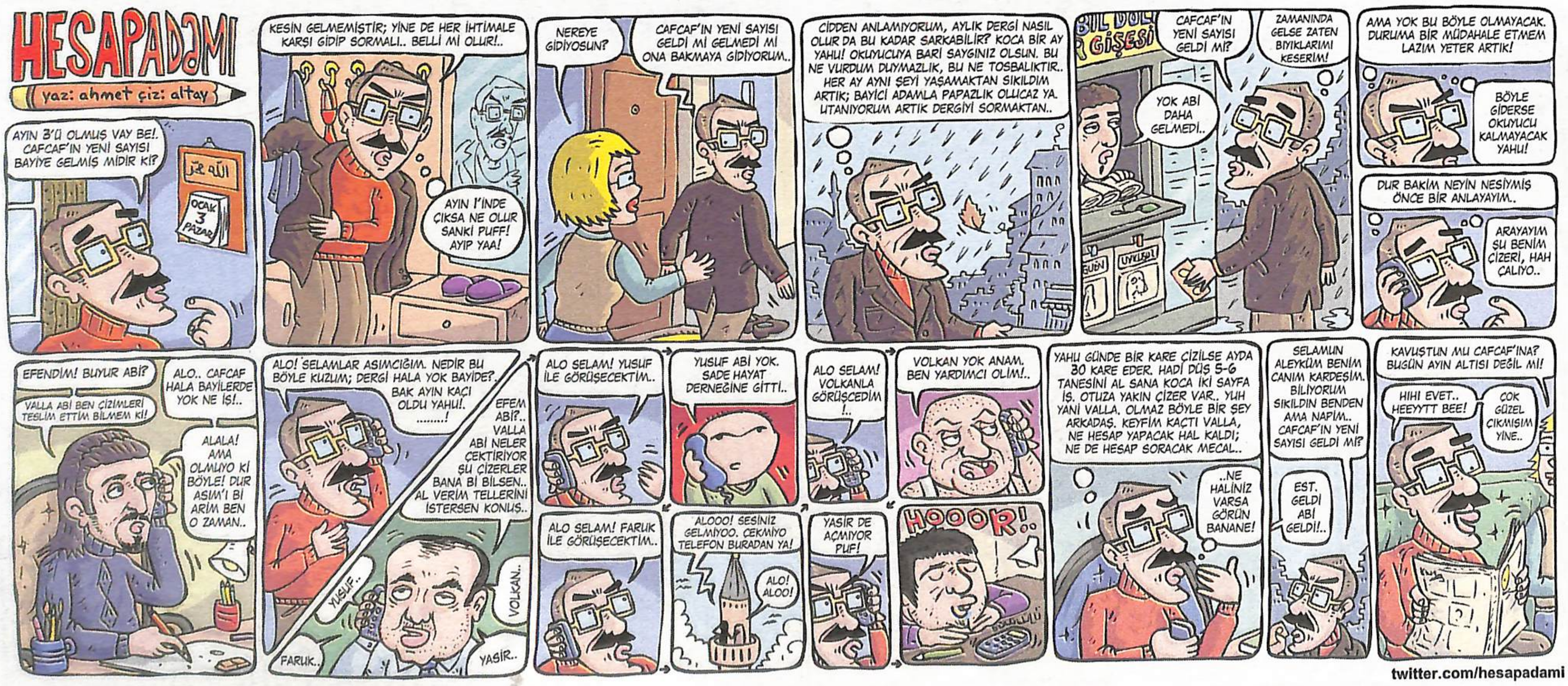

twitter.com/hesapadami

HAMZA

"Büyüyünce Ne Olacaksın?"

Yine aynı şey oldu. Gerçekle hayal bir kez daha karıştı. Tahmin etmeliydim. Ne çaya damlatılmış ilaç, ne çuval, ne dam, ne korkuluk, ne aşağıda birikmiş bir kalabalık! Parktayım. Aysu hâlâ karşımda. "Nasılsın?" sorusunun n'si dudaklarının ucundan sarkıyor. Gülümsüyor. Bir an önce buradan uzaklaşmalıyım. Eşya ile bağlantıyı koparmamak lazım kardeşim. Tehlikeli şeyler bunlar. Riskli şeyler. Hiç gereği yok.

"İyiyim; fakat acelem var!" dedim telaşla, "Görüşürüz!"

Cevabını beklemeden fırladım. Ulan daha tek kelime etmeden başıma neler getirdin; bir de konuşsam kim bilir neler olur! Hızla uzaklaştım. Yürüdüm. Yürüdüm. İnsanların yanından geçtim, marketlerin, büfelerin, arabaların, otobüslerin, pastanelerin, lokantaların, kahvelerin yanından geçtim, ürkek ama besili kedilerin, kaburgaları görünen aç köpeklerin, çöp bidonlarının, kibirli apartmanların, zavallı gecekonduların, yağmurun, hüznün, acının, kederin, yalnızlığın yanından geçtim, su birikintilerine bastım, yol kenarındaki ağaçların yapraklarını kopardım, ıslak bir dala dokundum, dalların üşüyüp üşümediğini sordum kendime, küçük bir çocuktan selpak aldım, karşı kaldırımdaki bir ihtiyara selam verdim, bir dolmuşa öylesine binip iki durak sonra indim, kitapçıdan rasgele bir edebiyat dergisi alıp ilk şiiri okudum, zırvaydı, öfkelendim, üzüldüm, insanlara baktım, ey insanlar dedim, ey insanlar, nereye gidiyorsunuz böyle acele, size bir sır vereyim ey insanlar, öbür tarafı bir bilseniz, ah bir bilseniz dedim, hafif bir yağmur başladı, sonra yine insanlara baktım, durakta bekleyen yorgun polise; kuyumcunun vitrinindeki beşibiyerdeye özlemle bakan genç kadına; kırtasiyede yazılı kâğıdını fotokopiyle çoğaltan gözlüklü öğretmene; duvar kenarına yığılmış üstü başı perişan zavallı sarhoşa; yağmur başladığı için bardakların üstünü o küçük metal tabakçıklarla kapatıp 'geldi abim!' diye bağıra bağıra neşeyle dükkânlara girip çıkan çaycıya; manavdan meyve seçerken bir yandan da taze olup olmadıkları konusunda söylenip duran titiz ev hanımına; gezintiye çıkardığı sevgili finosunun kıymetli ayakları ıslanmasın diye telaşla bir taksi durduran sosyetik teyzeye; ellerinde çantalar ve yüzlerinde gülücüklerle okuldan çıkmakta olan yaşıtlarına buğulu gözlerle bakan siyah saçlı siyah gözlü on yaşında bir ufaklığa; sahafın tezgâhındaki kırmızı ciltli Gazap Üzümleri'ni almaya -ceplerini ısrarla ve utanarak karıştırmasından belli ki- parası yetmeyen mahzun kitapsevere; kolundaki sepete süt şişeleri, sucuklar, ekmekler ve gazeteler dolduran tebessümü kurnaz kapıcıya; bir yandan kızın beline elini ustaca konuşlandırırken diğer yandan -birilerine yakalanmamak için olsa gerek- güneşsiz havada güneş gözlüklerini takmayı ihmal etmeyen tebdil delikanlıya; elindeki fotoğraf makinesiyle akşam altı'ya kadar iyi bir sahne yakalamak zorunda olan bıkkın gazeteciye; mağazadan şık bir oturma grubu alarak çıkan ve eve ne zaman yollanacağını satış görevlisine doksanıncı kez sormaktan yorulmayan doyumsuz kadına; dersane dönüşü pastaneye bişeyler içmek üzere giren siyah deri ceketli ve belde iki üç kat katlandığı için boyu epey kısalmış bordo kadife etekli uçarı lise kızlarına; tablasında Ferdi Tayfur'un eski kasetlerini ucuza satan ve kendisi de Ferdi Tayfur'a benzeyen bıyıklı adama; sağ koluna çorapları sol koluna eldivenleri atıp namaz çıkışı cemaate satabilmek için cami avlusuna giren saçları ağarmış emekli noter kâtibine; şuna, buna, ona, insanlara… insanlara baktım, ey insanlar dedim, ey insanlar!

İnsanlar beni duymadılar.

Vay be. Ben de 'gözlem' yapabiliyorum yaşasın! Bu sayede iyi bir yazar olabilirim! Hah ha. Ulan şehrin caddelerinde gözlem yapmakta ne var; ruhunun caddelerinde dolaşabiliyor musun? Kameraman mısın yazar mısın? Şehirde gezip tozar mısın? Gözlem yapınca azar mısın? Beğenilmeyince kızar mısın? Kereste misin hızar mısın? Rica etsem uzar mısın!

Hemen Ahmet Amcayı görmem lazım. Mübarek şimdi nerdedir kim bilir? Göktepe camiine doğru ilerledim. Ahmet Amcanın o tertemiz mümin yüzüne bakmam lazım. O müslüman ellerini öpmem lazım. Öyle değil mi gerçekten: bazı yüzlere bakınca İslam'ı görüyorum: bazı insanların ellerine bakınca İslam'ı görüyorum ben: siz de görüyor musunuz ulan insan kardeşlerim, ha? Ahmet Amcanın o samimi cüppesini, o sıcacık sarığını özledim. Zira ben çok sıkıldım arkadaşlar, kotlu-tıraşlı-parfümlü müslümanlardan. Şehrin caddelerinde çok var onlardan. Şehrin caddeleri. Ruhun caddeleri. Hah. Ne keşif ama!

Tabelalar. İlanlar. Duyurular. Afişler. 2010 Avrupa Kültür Başkenti. Sevsinler! Avrupa Birliğiymiş! Kur'an-ı Kerim'de ehl-i kitap için "Biz onların arasına kıyamete kadar sürecek bir kin ve düşmanlık tohumu saçtık." şeklinde âyetler var. Yani? Yani bakmayın müttefik göründüklerine! Yüzyıllardır birbirlerini nasıl yediklerini bilmek için iki satır tarih okumak yeterlidir. Benden söylemesi: Avrupa Birliği tıraştır arkadaşlar: bu birlik kesinlikle yakın zamanda dağılacaktır: Kur'an'da ayet var kardeşim, sen ne diyorsun? Aklımızı başımıza toplayıp kendi ittifaklarımızı kurmak zorundayız. Müslüman! Kime diyorum? Neymiş efendim; Avrupa Birliğine girersek içerdeki bazı baskı odakları güçlerini yitirecekmiş. Ne taktik ama! Ulan gâvura güvenerek mi müslüman oldun sen? Allah aşkına Mâide suresi 51. ve 52. ayeti okuyun be kardeşim: Kalplerinde hastalık bulunanların "Başımıza bir felaket gelmesinden korkuyoruz." diyerek Hıristiyanların ve Yahudilerin dostluğunu kazanmaya çalışmalarına Allah ne diyor: "Ne biliyorsun, belki de Allah sana kendi katından bir zafer verecek!" Ayetin sebebi nüzulüne, bir tefsire bakın yahu! Kime anlatıyorsun oğlum Hamza. Âşık, laftan anlar mı? Gözü bir şey görür mü âşığın? Bizimkiler de aptal âşık işte.

Malûm hikâye: Aslan, oduncunun kızına âşık olmuş. Düşünmüş taşınmış, nihayet gitmiş oduncunun yanına "Böyleyken böyle." demiş, "Ben senin kızına âşık oldum, Allahın izniyle evlenmek istiyorum." Oduncu bakmış aslan ciddi; ama olacak şey mi: aslana kız verilir mi? Ulan verilmez tabi de, yekten olmaz dese, aslan bu: pençesiyle, yelesiyle, kükremesiyle, heybetiyle, sağı solu belli olmaz, sakat iş. Bir kurnazlık düşünmüş: "Aslan evladım." demiş oduncu, "Senin gibi damadı kim istemez? Lakin bu işi müzakere edebilmemiz için, kızımın bazı istekleri vardır!" Heveslenmiş bizimki: "Her isteğini yaparım!" diye coşmuş. Aslanın tufaya geldiğini gören oduncu başlamış kriterlerini saymaya: "Önce…" demiş, "Şu pençelerindeki tırnakları bir söktürelim; benim kızım pek narindir, çabuk incinir." Aptal âşık hemen koşup tırnaklarını söktürmüş, canı o kadar acımış ki yaş gelmiş gözlerinden. Fakat kızın güzel ellerini tutabilmenin hayaliyle katlanmış bu acıya; pençelerini bir güzel düzelttirmiş, ertesi hafta dikilmiş gene oduncunun kapısına: "Tamamdır! Başka?" Oduncu ellerini ovuşturup devam etmiş: "Şu sivri, keskin ve dev gibi dişlerini de çektirmen gerek; kızımı öperken koklarken canını yakmayasın sonra." Aslan hemen bu söyleneni de yaptırmış, ertesi hafta gene dikilmiş oduncunun kapısına: "Tamamdır! Başka?" Fakat efendim, kurnaz oduncunun istekleri bir türlü bitmek bilmiyormuş. "Yelelerin…" diyormuş mesela, "Seni çok korkunç gösteriyor; kesiversen onları?" Aslan hevesle koşup denileni yapıyormuş. Öbür hafta oduncu "Kuyruğun…" diyormuş, "Kızımın değerli eşyalarına çarpıp devirmesin evde? Kısaltıversen?" Aslan hevesle koşup denileni yapıyormuş yine. Diğer hafta oduncu: "Çok iri yarısın." diyormuş, "Biraz rejim yapıp kilo versen, şöyle tığ gibi olsan?" Derken efendim, gel zaman git zaman, kurnaz oduncu, o heybetli, o kudretli aslanı bir kuşa benzetmiş. Sonunda işin kıvama geldiğini görünce de dişsiz, tırnaksız, pençesiz, zayıf, güçsüz aslana bir güzel sopa çekmiş ve ormandan kovmuş.

Kıssadan hisse. Sembolleri çözelim.

Aslan: Biziz.

devamı 18. sayfada...

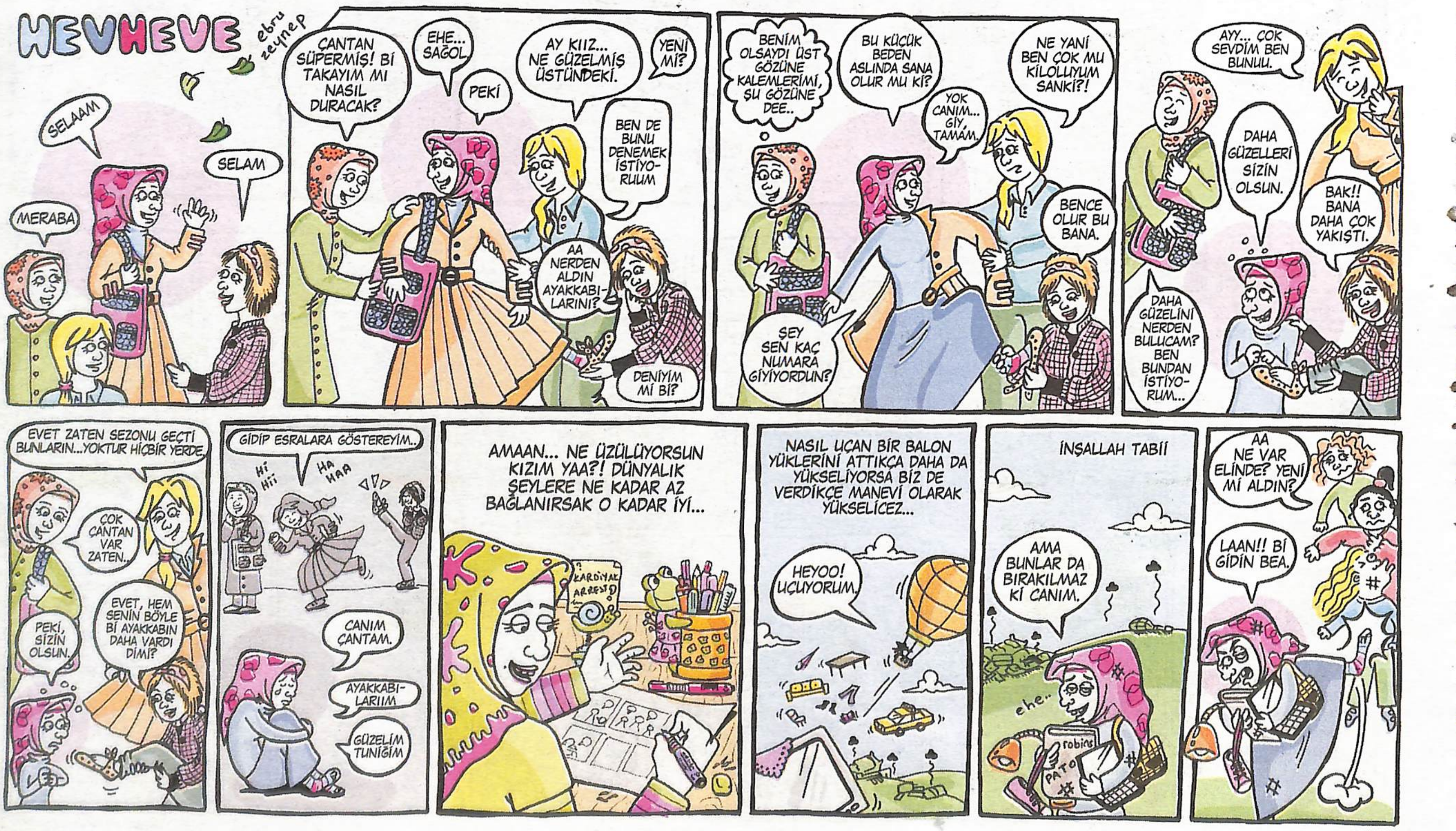

KLARK

MURAT MENTEŞ

Umrerto Eco 10 yaş gençleşti

İtalyan romancı Umberto Eco güzellik ve çirkinlik hakkında iki kitap yazdığı bir dönemde meşhur sakallarını kesti. Eco'ya sakalın çok yakıştığı görüşü, dünya çapında bir yaygınlık kazanmıştı. Birçok erkek, Eco'ya imrenip sakal bırakmıştı. Eco'nun, "Üstat ne iş?" diye soranlara "Kökü bende, paniğe kapılmayın" dediği bildiriliyor.

Süleyman Çobanoğlu hangi yönetmenleri neden seviyor?

Geçenlerde bir sohbet sırasında Şair ve senarist dostum Süleyman Çobanoğlu hangi yönetmenleri neden sevdiğini anlattı. Aynen aktarıyorum: "Stanley Kubrick'i severim çünkü her türde başyapıtlar üretmiştir. Sergio Leone'yi severim çünkü küçük adamların destanını yazmıştır. Yalınayak çocukların kurduğu çeteyi anlatır mesela. Mecid Mecidi'yi severim, çünkü hayata estetik, tatlı bir nazarla bakar. Ahmet Uluçay'ı severim çünkü zekayı samimiyetin hizmetine sunmuştur. Nesli Çölgeçen'i severim, çünkü hem Züğürt Ağa'yı yönetmiştir hem de Son Buluşma'yı yapacak duyarlığa sahiptir. Ertem Eğilmez'i çok seviyorum, çünkü karelerin arasından hayatı tüttürür. Turşucuyu görünce aklına Münir Özkul geliverir, bunun ötesi yoktur."

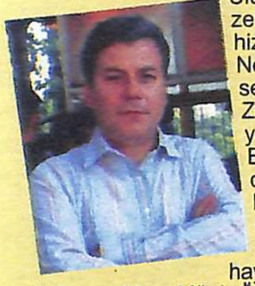

Acı Aşk

Senaryo Onur Ünlü, yönetmen Taner Elhan… Acı Aşk'ı Samed Karagöz'le birlikte seyrettik. Ortak yorumumuz şudur: Bu filmde kadın, erkek, aşk ve evlilikle ilgili çok kritik bilgiler var. Film hem acayip gerilimli hem de müthiş komik. İlk filminde böylesine üstün bir çizgi tutturan Taner Elhan'ı kutluyoruz. Oyunculuklar ve müzikler de şahane. Acı Aşk, cidden çok tatlı bir film.

Kara Panter Lideri'nin İsrail'le ilk karşılaşması

Efsanevi 'Kara Panter Partisi'nin liderlerinden Dhoruba Bin Wahad [Eski adıyla Richar Moore] 'İsrail hapishanelerindeki Filistinli Siyasi Tutuklular' konulu bir konferans için geçen ay insan hakları aktivisti bir kameraman olan Naji Mujahid'le beraber Filistin'e gitti. Jericho Hareketi, Afrika Birliği Siyasetini Geliştirme Enstitüsü, 'Harlem Hâlâ Burada' Organizasyonu gibi birçok örgütü temsil ediyordu. Fakat İsrailli güvenlik güçleri, Eriha'ya girmesini engelledi. İsrail kontrol noktasında otobüsü durduruldu. Naji Mujahid'le birlikte derhal sorguya alındı. İşte, Wahad'ın 11 saat süren sorgudan çarpıcı diyaloglar…

İsrail Subayı: "İsrail'e başka bir geliş amacınız var mı?"
Dhoruba Bin Wahad: "Ben İsrail'e gelmedim, Filistin'e geldim."
İS: "Eriha, İsrail'de."
DBW: "Birleşmiş Milletler kararlarına en son baktığımda, orada Batı Şeria işgal altındaki Filistin toprakları olarak geçiyordu."
İS: "Hayır, yanılıyorsun… Belki de yanlış yere geldin?"
DBW: "Valla 10 bin km yol geldim, New York'tan İstanbul'a, oradan Ürdün'e uçtum, oradan da otobüsle Filistin'e varmak için bu köprüyü geçtim. Bunca yolculuk yanlış bir yere gitmek için olamaz değil mi? Herhalde ne yaptığımı biliyorumdur?"
[…]
DBW: "Bizi neden otobüsteki diğer kişilerden derhal ayırdınız?"
İS: "Bu rutin kontrol prosedürü."
DBW: "Kimsenin cep telefonunu almadınız, bizimkilere el koydunuz? Bu bana pek rutin gibi görünmedi. Nazi kamplarına getirilenlerin, ilk iş olarak Yahudiler şu tarafa diye ayrılmasına benziyor bu davranışınız."
İS: "Neden böyle öfkelisiniz?"
DBW: "Aksine gayet sakinim."

***

DBW: "Üstümü mü arayacaksınız?"
Plastik Eldivenli Memur: "Şöyle geçin." [Bir kabine yöneltiyor.]
DBW: "Siz gay misiniz?"
Plastik Eldivenli Memur: "Ne alakası var, bunu da nereden çıkardın?"
DBW: "Bilirsin işte, eğer gay isen bunu söylemeni tercih ederim."
Plastik Eldivenli Memur: "Gay değilim."

***

DBW: "Casus filmlerinden çıkmış gibisiniz, neden trençkot giydiniz?"
Kadın Ajan: "Müslüman mısın? Sünni mi, Şii misin?"
DBW: "Hanbeli'yim."
Kadın Ajan: "Namaz kılıyor musun?"
DBW: "Her Müslüman namaz kılar."
Kadın Ajan: "Hacca gittin mi?"
DBW: "Hayır."
Kadın Ajan: "Neden?"
DBW: "Çünkü fakirim. Eğer haccımı finanse edecekseniz hemen gidebilirim."
Kadın Ajan: "Hayır, size hac için para veremem, sadece merak ettim… Suudilerle bir probleminiz mi var?"
DBW: "Herkesin Suudilerle bir problemi vardır. Muhtemelen senin de vardır?"
Kadın Ajan: "Öyle demek istemedim."
DBW: "Başkalarının olmadığı türden bir problemim yok Suudilerle."
Kadın Ajan: "Filistin"de kimlerle görüşeceksiniz?"
DBW: "Saatlerdir incelediğiniz not defterlerimde her şey yazılı."
Kadın Ajan: "Burada sadece Amir ve Kalud yazıyor?"
DBW: "Onlar beni Eriha"da bekleyen arkadaşlarım. Bütün otel rezervasyonlarımı onlar yaptı."
Kadın Ajan: "Bu ikisinin soyadları ne?"
DBW: "Bilmiyorum."
Kadın Ajan: "Soyadlarını bilmediğin insanlarla nasıl bağlantın olabiliyor?"
DBW: "Uçak biletlerimi, yolculuk programımı eşim ayarlamıştı."
Kadın Ajan: "Eşin neden bunlarla ilgileniyor ki?"
DBW: "Evli misin?"
Kadın Ajan: "Değilim."
DBW: "Öyleyse anlayamazsın"
Kadın Ajan: "Okey. Eriha"da ne kadar kalacaksın?"
DBW: "Üç gün."
Kadın Ajan: "El Aksa Camii'nde namaz kılmaya gitmeyecek misin?"
DBW: "Bütün bunlardan sonra bir İsrail kontrol noktasından daha geçmeyi göze alabileceğimi mi sanıyorsunuz?"
Kadın Ajan: "Buradaki işin bitince nereye gideceksin?"
DBW: "Türkiye'ye."
Kadın Ajan: "Türkiye'de ne yapacaksın?"
DBW: "Kusura bakmayın ama siz bir İsrail sınır muhafızısınız…"
Kadın Ajan: "Yo, ben sınır muhafızı değilim. Ben sadece sizin hikayenizin doğru olup olmadığını tespit etmek için buradayım."
DBW: "Google'a adımı yazıp bakmışsınız belli ki. Orada ne yazıyorsa ben oyum."
Kadın Ajan: "Gizli bir ajandanız var mı, yok mu, onu anlamaya çalışıyorum."
DBW: "Türkiye'de ne yapacağım sizi hiç ilgilendirmez. Ben şu anda kimle konuşuyorum? MOSSAD'la mı, CIA'yle mi, FBI'yla mı?
Kadın Ajan: "Bunun bir önemi yok."
DBW: "Bilmeye hakkım var, çünkü maaşın benim vergilerimden ödeniyor."
Kadın Ajan: "Benim maaşımı İsrail hükümeti ödüyor."
DBW: "Tamam işte, İsrail hükümetini de ABD finanse ediyor."

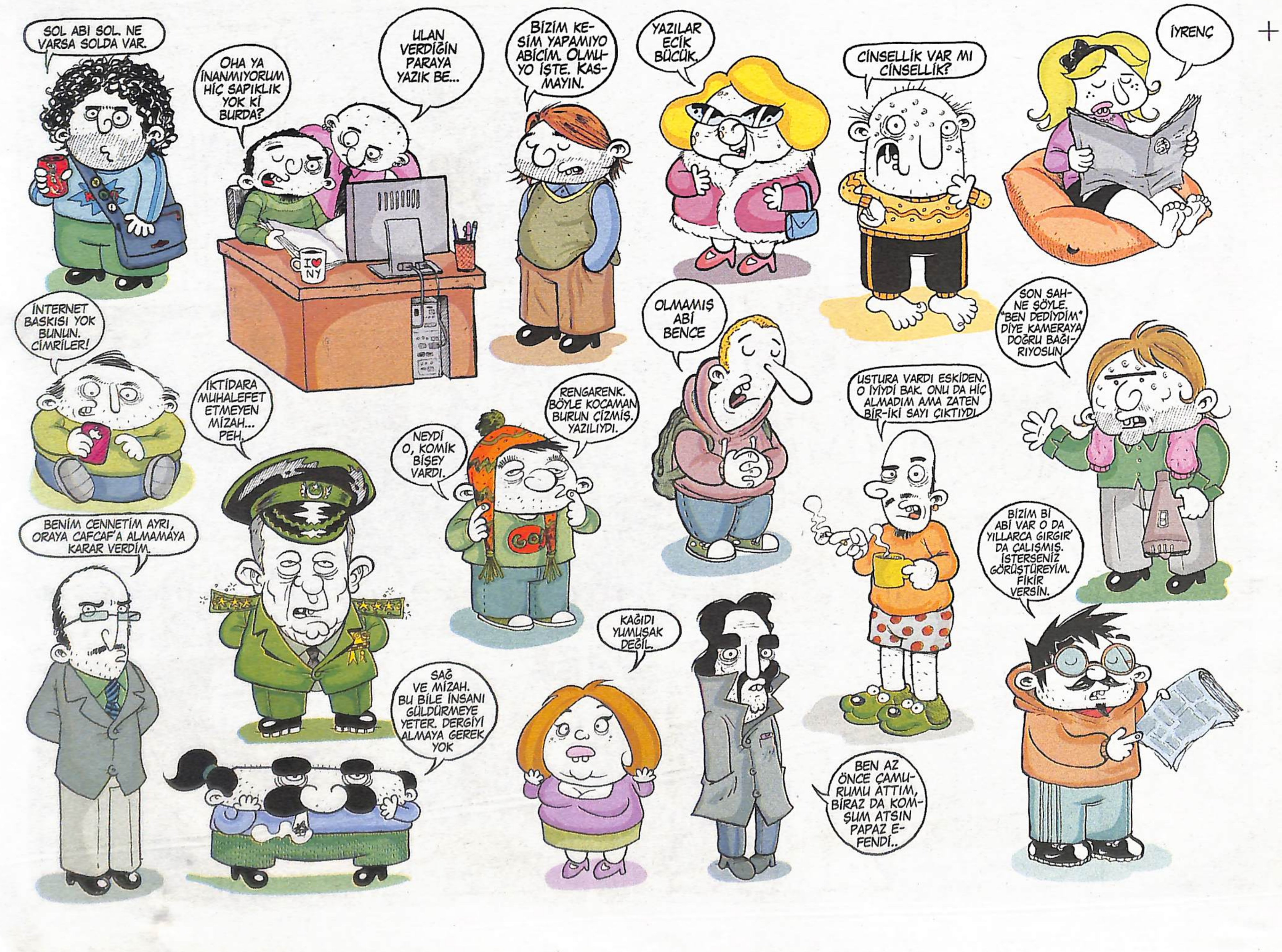

TIRCI BALABAN

YAZ: HAKAN ÖZTÜRK
ÇİZ: VOLKAN AKMEŞE

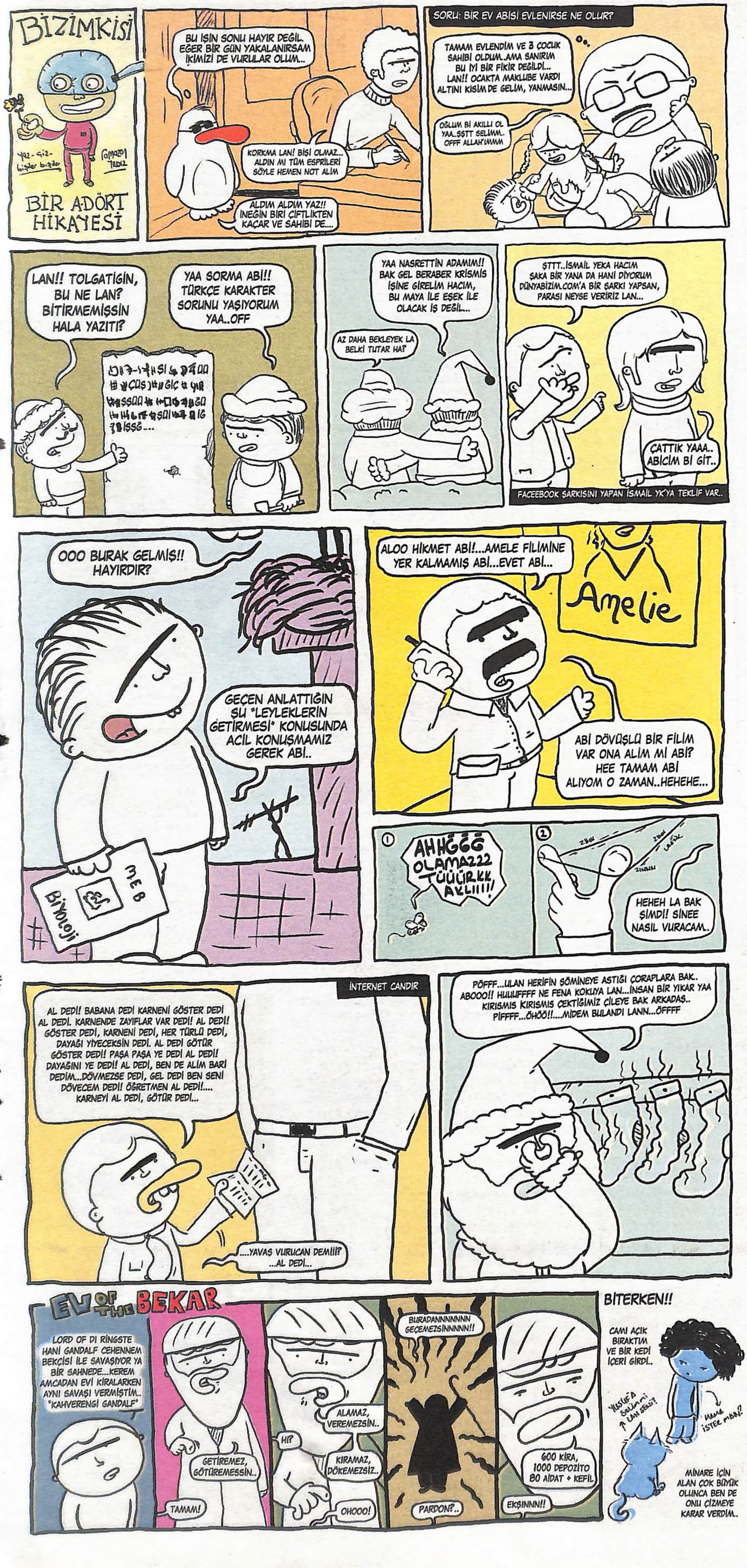

Gâvur İcatları Antolojisi

Bülent Akyürek

PARTİ KAPATMAK

Laik sistem, yanında olanların açılıp saçılmasını isterken, karşısında olanların kapanıp tesettüre girmesini istiyor. Bizler onların sistemlerine karşı namahrem mi oluyoruz acaba, buradaki inceliği anlayamadım gitti?

DÜĞMELER

Batı'nın abartarak pazarladığı "Domuz Gribi" gibi bulaşıcı hastalıklar yüzünden insanlar birbirlerine dokunmaktan korkuyor, cemaatler dağılıyor ama gün içinde gözlerimizi açar açmaz ne çok düğmeye basıyoruz farkında mısınız?

Elektrik, kumanda, asansör düğmeleri, bilgisayar klavye, telefon, fırın, kombi tuşları… Geçen gün Edirne'deki bir söyleşimde sordum: Üç gün "Parmak Orucu" tutsak ne olur, diye… "Hayat durur hocam, kıyamet kopar" dediler…

Görüyorsunuz bu yüzyılda şahadet parmağımızı yarım saat kullanmayınca kıyamet kopuyor ama biz o parmakla günde kaç kez hakkı, hukuku, ahreti işaret edebiliyoruz?

Eğer "işleyen organlar gelişir" kanununa yani evrime inansaydım "İnsandan geriye kocaman bir parmak kalacak" derdim:) Soruyorum şimdi? Dünyayı parmağımızla çeviriyoruz, ya cenneti hangi uzvumuzla kazanacağız?

KURBAN KESMEMEK

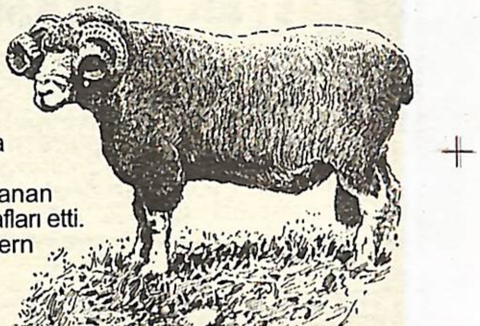

Her Kurban Bayramı'nda aynı terane… Bu yıl da Hülya Avşar "Kan dökülerek kutlanan bayram" filan lafları etti. Efendim, modern kadınlar çevrelerinde güçlü ve kendine güvenen erkek fikrinden hoşlanmıyorlar. Çünkü biliyorlar ki kurban kesebilen erkek bir daha kadın sözü dinlemez.

Bırakın da Cihad etmesi gereken Müslüman Büro Erkekleri yılda bir kez kan görüp erkekliklerini hatırlasınlar bari… Görmüyor musunuz erkeklik ne hale geldi? Kurban Bayramı'nda koçları kasaplar kesti ama evlerin camlarını metroseksüel Müslüman erkekler sildi… Biz nasıl savaşacağız… Hepimizin ezberinde otuzdan fazla deterjan markası varken nasıl cihad edeceğiz… Biz kılıç tutamazsak, kan göremezsek yarın sizleri düşmanın şerrinden kim kurtaracak? El insaf artık, bilmediğimiz şeyi niye konuşuyoruz ki? Herkes oturup işini yapsaydı kurbanları biz keser, camları da kadınlar silerdi! Şu halimize bakın… Tövbe yarabbim!

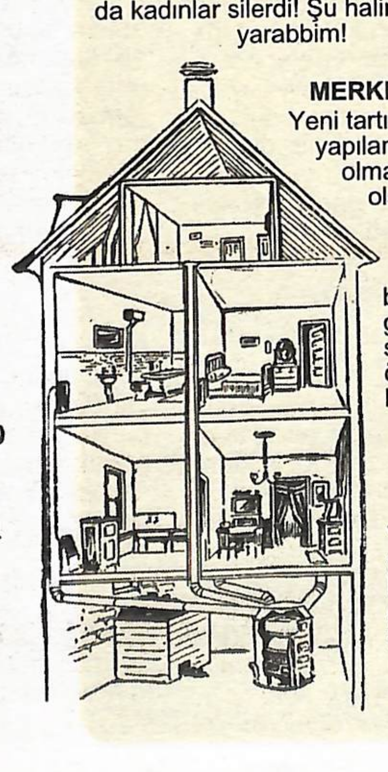

MERKEZİ ISI SİSTEMİ

Yeni tartışmaya göre artık yeni yapılan binalarda kombi olmayacakmış. Tasarruf olsun diye merkezi ısıyla ısınacakmışız. Eski komünist sistemlerden kalma bu tekniğin yasal hale gelmesi beni şüpheye soktu! Galiba önümüzdeki kış komünizm gelecek:)

EV YEMEKLERİ SATAN LOKANTALAR

Yahu, madem ev yemeği yiyecektik lokantaya niye gidiyoruz onu anlamadım?

serhat abiniz cevaplıyor ...

Dilemmalardayım abi!

Ah sevgili okuyucular, vay sevgili okuyucular, pek sevgili okuyucular. Bilseniz bu abiniz ne dertlerle boğuşuyor, ne hizmetlerle yoruluyor, ne emekler harcıyor... Bir de bu zorlukların yanında havalar erkenden kararmaya başlayınca color-matik gözlük hayatımı daha da zorlaştırıyor, işler iyice karışıyor. Peki tüm bunlar sizin dertlerinizi dinlememe engel olabilir mi? Olabilir mi a okuyucu? Sizi kaldığınız evlerde muhattap olduğunuz problemlerin karşısında yanlız hissettiri mi abiniz? Kocaman bir "hayıır!" cevabı duyar gibiyim. Öleyse derhal bu ay posta kutumuza gelen çarpıcı mektuplardan birini cevaplayarak siz kardeşlerime yardımcı ölayım. Mektubumuz şöyle;

Merhabalar abi!
Ben konya'da bir öğrenci evinde kalıyorum. Bir kaç hafta öncesine kadar her şey güzeldi, evimizde bol miktarda yemek, bayram etlerinden yapılmış kavurma ve sucuk, huzurlu bir okuma salonu, sıkışmamız gerekmeden namaz kılabileceğimiz bir salonumuz vardı fakat bir kaç hafta önce yakınımızda bulunan başka bir öğrenci evinin kapatılıp içindeki kardeşlerimizin bizim eve yerleşmesiyle bütün huzurumuz kaçtı.Zaten evde yedi kişi kalıyorduk, şimdi iyice çoğaldık.

Artık sabah uyanınca daha fazla abdest sırası bekliyoruz, evdeki yemek stoğumuz gün geçtikçe azalıyor, okuldan çıkıp eve varınca bazı kıyafetlerimin başka arkadaşlar tarafından kullanıldığını görüyorum, yatacak yerimiz kalmadı, kolumda cemaatle kılınan namazlardan sonra dirsek temasından oluşan morluklar oluştu. Tüm bunlara alıştım abi, ama işin en zor kısmını şimdi söylüyorum, diğer evin sakinleri gelirken yanlarında kendi abilerini de getirdi. Bilirsin her abinin tesbih çekişi ayrıdır, ben de iki abi arasında kaldım. Arada bir diğer arkadaşlarım beni yanlız yakalayıp "anneni mi daha çok seviyorsun babanı mı?" der gibi hangi abimi daha çok sevdiğimi soruyorlar. Kafam karışıyor, başım dönüyor. Bir de yeni aldığım jöle kullanmamama rağmen günden güne azalıyor gibi abi... Yardım et abii!

rumuz; cuma_rüzgârı

Ah sevgili cuma rüzgârı. Öncelikle şunu söyleyeyim; başta bana fake bir isimle, yanıltıcı bir mektup yazdığını sanmıştım çünkü bizler birliktelik ruhunu ve paylaşmayı seven insanlarız. Fakat gerçek bir yurt öğrencisi olduğunu rumuzundaki "rüzgârı" kelimesinin şapkâlı a'sından anladım. Sen yalan söylüyor olamazsın kardeşim.

Şimdi bunları bir kenara bırakıp derdine derman bulalım. İlk olarak, demişsin ki artık evimiz çok kalabalık, yatacak yerimiz kalmadı. Ah kardeşim, daha önce sana "üç oda ve kırk adam" adlı hikayemi anlatmış mıydım? Zor günlerdi, sabah namazına dört saat önceden kalkıp abdest almaya başlıyorduk, vakit çıkana kadar kırk kişinin abdest alma işi bitiyordu, son beş dakikada da namazı kılıyorduk.Her vakit cuma namazı havası esiyordu, mescit dediğimiz oda tıklım tıklım dolu oluyordu. Kapımızın önündeki ayakkabıların fazlalığını gören komşular başta bizim evi yeşim kunduranın yeni bir şubesi sandılar. Gerçekten z or günlerdi kardeşim. Neyse, inşallah bu menkıbeden bir ders çıkarmışsındır.

Diğer bir meseleye gelince, evde yemek azalıyor demişsin, normaldir ama şu hadis'i sana hatırlatmak isterim "Bir kişinin yemeği ile iki kişi doyar." Oran orantı yaptığında yedi kişinin yemeği ile ondört kişinin doyabileceğini göreceksin, muhtemelen sizin evin nüfusu da şu sıralar en az on beş, en fazla otuz kişidir. Kimse aç kalmaz korkma. Tabi sen yine de -eğer kaldıysa- bayramlık etten yapılan sucukların bir iki tanesini yastığının altına sakla. Bulurlarsa da "sucuğa sarılamadan uyumayıyorum" diye geçiştirmeye çalış.

Dertler deryanın üçüncü maddesine bakılırsa kıyafetlerinin izinsiz kullanılmasından şikayetçisin. A güzel kardeşim, zaten giydiğin bir model kumaş pantolon bir de bisiklet yaka gömlek, bunun da hesabını yapma yahu! "Ütüsü bozuluyo abi!" diyecek olursan orasını bilemem ama elbiselerini paylaş, iyidir.

Bu arada bir konuda sana hak vermeden edemeyeceğim "cuma_rüzgârı" kardeşim, jölemin

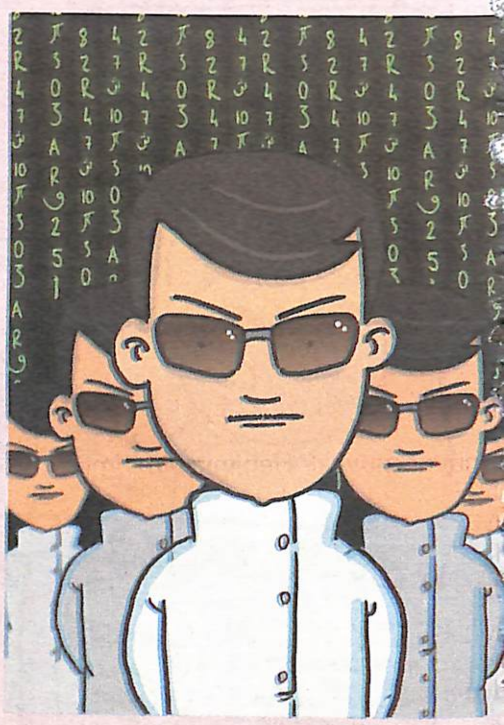

kullanılmasını ben de sevmem. Sene 92, o zamanlar jöle piyasası ondüla'nın elinde. Egos fiyatları el yakıyor, wella jöleler ise içerdikleri aşırı alkol ile abdesti sakata getiriyorlardı. Ondüla ise bol şekerli sütlaç kıvamı ve ucuz fiyatıyla isteklerimize en iyi karşılığı

LANLARSERİİLANLARSERİİLANLARSERİİLANLARSERİİLANLARSERİ

ISINA ÇOK TEMİZ ALOLARDA KULLA- SİYAH SMOKİN. DA BENDEN ALANA ŞİMDİDEN OLSUN.

E SATAN PEŞİN LEVHASI, PEŞİN İMZALI. KOLEKSİ- ER İÇİN BULUN- PARÇA. PAZARLIK K. 1000 YAVRO.

TÜRK ROZETİNİZ- GÖZLER ÜZERİNİZ- ACAK. OMUZDAN R PARÇAYLA KO- UTTURUN, DAVET- RANAN İSMİ OLUN SİZİ KONUŞSUN. ÖZEL SİPARİŞ

TİMLİ BİR BEYİM. N KAYIP YARISINI CHP'DEN BAŞKASI- ERMEDİM, VERMEM, SEVMEM.

SOLCU SAKALI BIRAKMANIZA RAGMEN SAĞCI SAKALI MI ÇIKIYOR? BİZİ ARAYIN.

46 AYLIK SEVİMLİ TEKİR YAVRULARI KENDİLERİNE SICAK EV ARIYORLAR. 9 TANE BİRBİRİNDEN YUMUŞUK BİRBİRİNDEN PAMUCUK BIDICIK YAVRULAR. EMLAKÇILAR ARAMASIN.

"İSMET PAŞA'NIN SEVDİĞİ ŞARKILAR" ALBÜM SETİ. KORSAN DEĞİL, ORJİNAL. PİYASADA BULAMAZSINIZ ÇÜNKÜ KENDİM YAPTIM. 90'LIK KASET. AYRICA İSTEĞE BAĞLI OLARAK KAZIM KARABEKİR'İN, ÇEKİÇ ALİ'NİN, SABİHA GÖKÇEN'İN, DENİZ BAYKAL'IN, RAHŞAN ECEVİT'İN SEVDİĞİ ŞARKILAR ALBÜMÜ YAPILIR. MÜMKÜNDÜR.

YUKARIDA RESMİ GÖRÜNEN YAYIN YÖNETMENİMİZİ KAYBETTİK. KENDİSİNİN AKLİ MELEKELERİ YERİNDE OLMASINA RAĞMEN ARADA BİR... NE BİLEYİM. ÖZÜNDE İYİ ADAMDIR AMA. PEK KİMSEYE Bİ KÖTÜLÜĞÜ DOKUNMAMIŞTIR. GÖRENLERİN İNSANLIK NAMINA HABER VERMELERİ.

EVİNİZDE GİZEMLİ Bİ ŞEKİLDE ORTAYA ÇIKAN "CEVAB VEREMEDİ, İNGİLİZ CASUSUN İTİRAFLARI, HERKESE LAZIM OLAN İMAN" KİTAPLARINI BİZE GÖNDERİN, GERİ DÖNÜŞTÜRÜP NUTUK OLARAK BASALIM SİZE GERİ GÖNDERELİM. BİR TELEFON KADAR YAKINIZ. VALLA BAK.

BAYKAM
ÇOCUĞUN ÖFKESİ "68 RUHU"

IZ YILLIK İZNİNİN ÜMÜNÜ KULLANDI- (15 GÜN İZNİ VAR, DA YAZIN KULLA- IŞ. KURNAZ YAA.) GÖNDERMEDİ. İN- T KAFE YOKMUŞ YERDE. YOKSA YANİ. BİZ ONUN LANCISIYIZ.

İLHAN SELÇUK
"O GÜNÜN ÖZLEMİYLE.."

YAZARIMIZIN ANTİ-CAFCAF DERGİSİYLE HİÇ BİR ALAKASI BULUNMADIĞINDAN YAZISINI YAYINLAMIYORUZ. AMA İYİ DE YAZIYO HA. BELKİ Bİ GÜN TRANSFER EDERİZ KİM BİLİR. ZAMAN NE GETİRİR BİLİNMEZ Kİ. ZATEN YAŞAMAK YAVAŞ YAVAŞ ÖLMEK DEĞİL MİDİR...

eriyordu. Yurt masraflarına ayırdığım aradan arda kalan bozukluklarla ndüla serçe boy jöle alıyordum, aksadım yapabildiğimiz tek saç şekli an "yana yatırma" yı hakkıyla ygulayabilmekti. Veriyordum ondüla ak jöleyi, veriyordum ondüla sert eyi. Sohbet salonuna girdiğimde ütün gözler bana kayıyordu, Bilal lindeki kitabı bırakıyor, Ramazan özlerini kamaştırıyor, Hikmet bir şey apmadan uyuyordu. O her sohbette urdu... Neyse hep kendimden ahsettim, diyeceğim şu ki jöle onusunda ben de çok hassasımdır. isi mi onu da sucuğun yanına sakla!

evabımı daha fazla uzatmadan en emli soruya değinip mektubumu nlandırıyorum; abiler çoğaldı emişsin. A benim güzel kardeşim, epimiz biraz abi değil miyiz? Hepimiz naya baktığımızda yarının abisini rmüyor muyuz? Hepimiz birbirimize iymişiz gibi saygı duymuyor muyuz? yuyoruz! O zaman seni sıkıştıranlara pıştır cevâbı "Hepinizi severim, yarın ür gün abi olma ihtimalinizden ötürü!"

ydi bakalım "cuma_rüzgârı", haydi kalım deli oğlan, gamlı bülbül, dyolu sinyalli ihlas ışıldak. Dediklerimi le, evinin boş kalan kısmında es ebildiğin kadar.

iterken "Medine'ye varamadım" lıyordu.

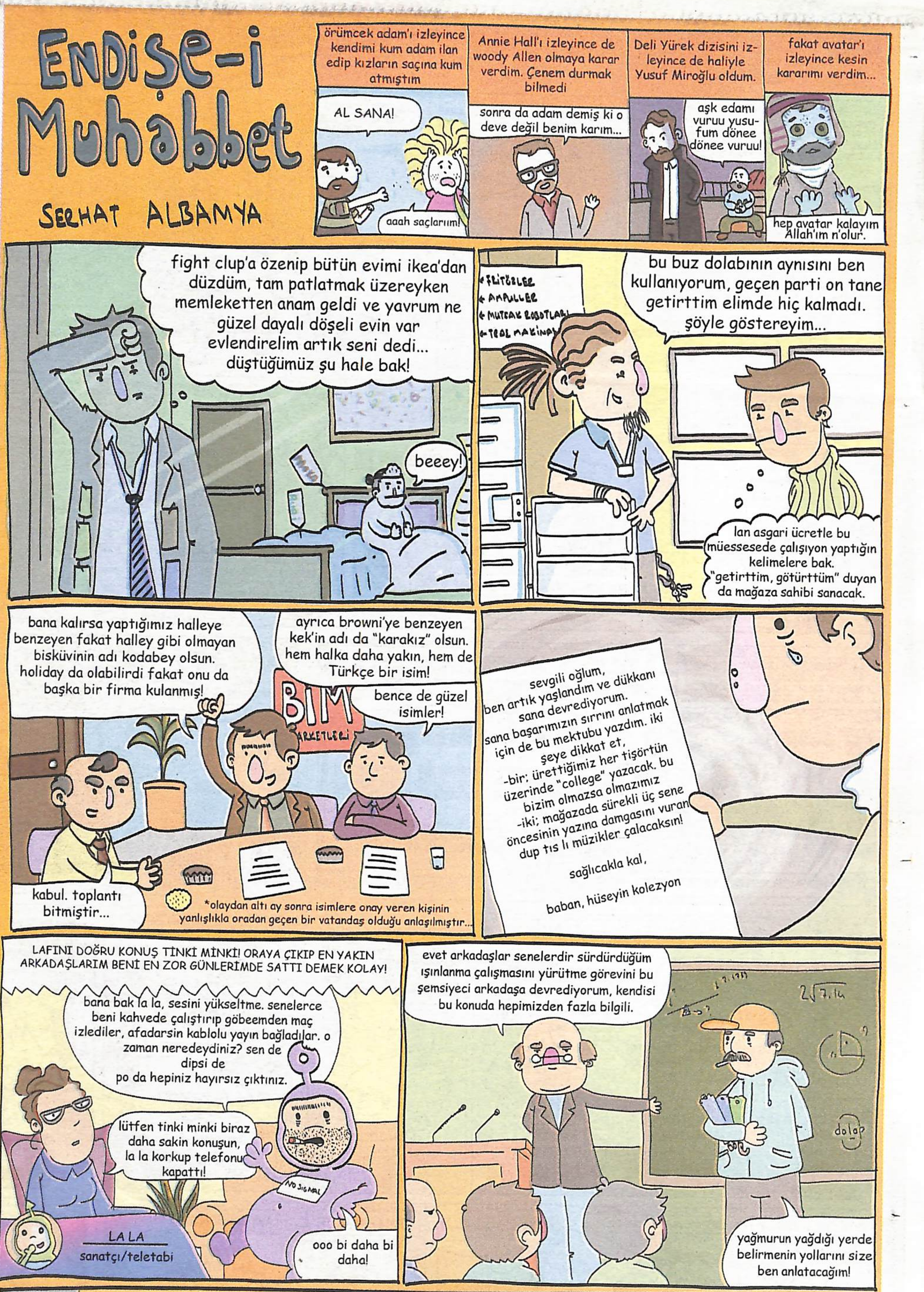

ZAVALLI NİYAZİ BEY'İN SÜPER MACERALARI

niyazicolbey@gmail.com

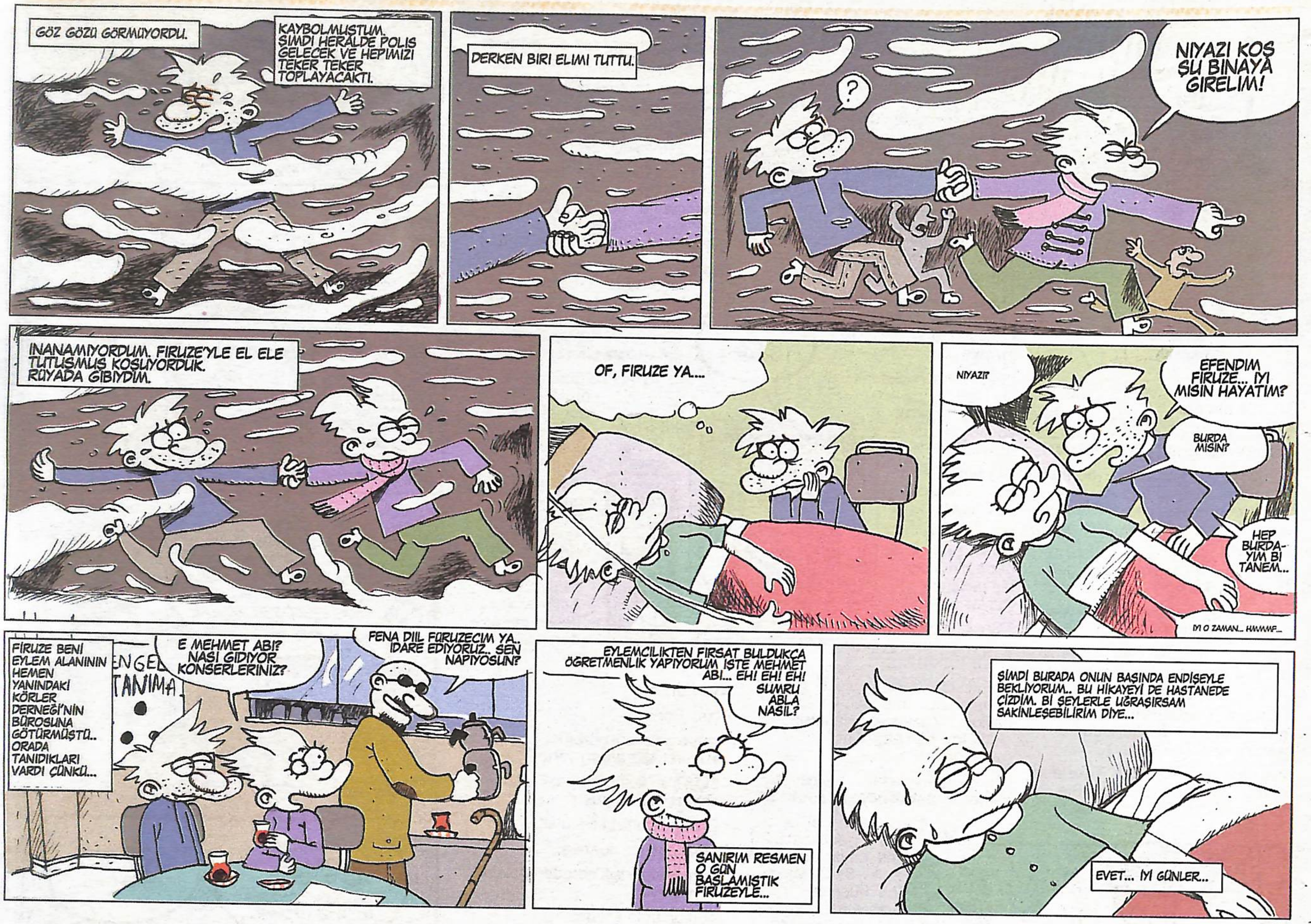

Tahkiyet'ül Garaib:

Geçmiş zamanda vuk'u bulan ibretlik vak'alar.

Tarih, bir daire emsal yolda gittikçe bir süre sonra tekrar tekrar aynı şeyler göstermek sureti ile def'atle tekerrür edermiş. Bizim geçmiş zamanımız da ibret almamız gereken vak'alarla dolu olup bize ayrılan köşemizde, bu vak'alardan birini anlatacağım.

Raviyan-ı ahbar nakleder ki, vakt i zamanında, İslambol kethüdalığını gözüne kestirmiş bir paşa var idi. Halk kendisini Şimşirdâroğlu Kemâl diye anar, muazzam bir çoğunluk kendisine itimat ederdi. Hatta bir kısmısı bu itibarı o kadar abarttılar ki hakkında "Şimşirdar şimşirdar şimdirdaroğlu hem pir u pak, hem itimat edilir, bir beşer evladı!" diye güfteler bile yapıldı.

Denilir ki, Şimşirdaroğlu o esnada İslambol kethüdalığını yapan tatlıcı Abdülkadir Efendi'yi halk nezdinde gözden düşürmek için elinden geleni yapmakla beraber kendince halkın basireti, kimilerine göre de bizzat o halkın feraseti ile kethüdalık bekler iken üç paydan birisini, el hâsıl havasını alıp yerine oturmakla, yine bölge halkının anlatmasına göre Dolmabahçe surlarında "Ama ben hem pir ü pak, hem itimat edilebilir bir beşer evladı idim,

niyçün böyle oldum?" diye günlerce feryad ü figan ve vaveylâlar ederek dolaşmış.

Olayın aslı şu idi, bilindiği üzre, İslambol o zamanlar, frenkmeşrep mollalar ile dolu idi. Bu frenkmeşrep mollalar,ve onlardan etkilenen kalantor ve kalantorzadeler, Evropa'dan aldıkları tedrisat ile, civciv heyvanı misâl çıktıkları yumurtanın kabuğunu beğenmez, fırsat buldukları her yerde "devletimiz şöyle geri kalmıştır halkımız böyle cahildir!" diye karga misal seslerini yükseltirler, kendi gibi düşünmeyenleri de "çobana itaat eden koyun misillü, başlarında kim varsa ona itaat ederler bunlar." diye hâkir görürlerdi. Bunların debdebe ve gürültüleri de çok olduğundan kelli, tüm İslambol'u kendileri gibi zanneder, Şimşirdaroğlu'nun da kesinlikle kethüda olacağına kasem ederlerdi. Şimşirdaroğlu kethüda olmayıp da halk ve erkan bu konuda bir ses çıkarmayıp bilâkis memnun olunca, bu mollaların kendileri hariç herkesin câhillerden de aşağı olduğuna dair imanları bir kat daha güçlenmiş oldu.

Zaman denilen örtü neleri örtmemiş ki? Bir süre sonra hezimetinin teessürünü atlatan Kemâl Efendi kethüda ve avareleri hakkındaki nihân gerçekleri aktarmaya devam etti.

Nakilan ı asar, bu çıkışların ve destekçilerinin şirazesinin kaymasının başlangıcını, Kemal Efendi'nin devlet hâzinedarlığı kethüdası Mehmet Efendi'ye "ecnebi Mehmet" demesi olarak gösterir. Bu çıkışında da ümit ettiği mesneti alamayınca yine bir süre Dolmabahçe surlarında gezindiğini, "Evvel zemanda arkamda olanlar, beni başlarına tac edenler acep şimdi nerdedirler?" diye çeşm-i pür nurlarından derya misal gözyaşı akıttığını anlatırlar.

Şimşirbâzoğlu ile ilgili başka bir kayıt da onun, emsâlleri arasında fikirlerini en hızlı değiştirebilen bir beşer evladı olduğu yönündedir. Zamanında bir "meclis"te, "validelerin, ağlaması muhtemel olabilir." Minvalli sözler eden bir paşayı elleri patlarcasına alkışlamış, yine kendisine yöneltilen ithamlar sonucu "Yahu ben onu bilerek alkışlamadım, o esnada muhayyelatımda başka bir şey var idi, yanımdaki yaverlerim alkışlayınca ben de bir şey var sandımıdı, yoksa tiz gereğini yapa!" dese de ertesi gün o paşayı sâir kodamanlar da savununca, aslında gereği yok canım böyle şeylerin diye çark üstüne çark etmesi ile kendisine yakıştırılan sıfatlar ile ne kadar namüsemmâ olduğunu cümle aleme ispatladı.

Kemâl Efendi bu hareketinin cezasını uzun süreler çekmiş, bulunduğu her mecliste bu hareketine tepki almış fakat bunlardan kendine bir ders, bir vazife çıkarmak yerine, " Bu velvele ve gulguleyi çıkaranlar olsa olsa asilerdir, Celâlilerdir!" diyerek itibarını bir derece daha kaybetti.

Denizde kum, Şimşirdaroğlu'nda sui zann biter mi? Bir keresinde de Erzurum kadısı ile aksi düşüp, "Bu kadı, fermanında karar çıkarmış, lakin isim kısmısını boş bırakıb, istediği insanlar üzerinde baskı kuruyor." İddiasıyla ortalığı velveleye verip, kadı da " o fermanın aslı bizdedir, biz o sureti sadece yeniçeri ocağına bir karışıklık olmasın diye vermiştik sen de onu ne sandın, hemen ortalığı birbirine kattın!" diye cevap vermiş olsa da, bu sefer "Yok bunlardan birisi boş idi, diğerisi dolu idi, hem mühr ü hümayun ikisinde de farklı yerlerde hani hani?" dese de halk bu sözlere de itimad etmeyip kendisini iyice taht ez zemin'e derc edip, "Şimşirdar şimşirdar şimdirdaroğlu hem pir u pak, hem itimat edilir, bir beşer evladı!" güftesi de tatlı bir anı olarak kaldı.

Peki bu frenkmeşrep mollalar kalantor ve kalantorzâdeler bu vak'alardan her hangi bir ders çıkardılar mı? İlahiri.. öyle olsa hiç tarih tekerrür eder miydi? Bugünlerde de başımıza gelenler sırf bu zihniyetin nev'ileri yüzündendir desem haddimi aşmış olur muyum?

Tâhkiye eden;
Hakan Çelebi.

Bir söz bin ah!

"Karşıma iki patika çıktı, ben en az kullanılanı seçtim." (Robert Frost)

"Karşıma iki patika çıktı ben en az kullanılanı tercih edecektim ama, ya herkes en az kullanılanı tercih ediyorsa!" (Karşı tez polemiği)

"Karşıma iki patika çıktı, ben geri döndüm." (korkak)

"Karşıma iki patika çıktı, ben yeni bir patika açtım" (girişken)

"Karşıma iki patika çıktı birine parke döşettirip ışıklandırdım, nasıl olmuş?" (görgüsüz)

"Allahım! Yine karşıma iki patika çıktı, nedir bu patikalardan çektiğim ya!" (karamsar)

"Karşıma iki patika çıktı Tabelalar nerde? Rehper yok mu? Biri bana yardım etsin!" (patik-atak)

"Karşıma iki patika çıktı. Önce birinde 100 metre gidip döndüm! Sonra ötekinde 100 metre gidip döndüm. Sonra diğerinde 200 metre gidip döndüm. Ardından ikincisinde 200 metre gidip döndüm. 300 metre sonra 400... Bööle bööle ikisinde de 3 kilometre gidip döndüm! Ama ben, hala aynı yerdeyim. Ve hala karşımda iki patika var." (çok temkinli olmak, yerinde saymana neden olur manasında bir mesaj vermiş olduk arada...)

" Patika dedin de aklıma geldi, n'oldu senin şu kaldırım mühendisliği işi" (geyik)

"Karşına iki patika çıkacak ve sen en az kullanılanı tercih edeceksin!" (Bilge Dede)

"Ne patikası ya burası çöl çöl!" (Çekirgesi)

"Karşıma iki patika çıktı, o gene biri gidiş biri gelişmiş" (hayal kırıklığı)

" Sakın çıkma patika yollara " (Yeni Türkü)

"Herkesin karşısına iki patika çıkar! Benim kaderime bak ! Her taraf patika ! Yüzlerce! Hangisinden geldiğimi bile şaşırdım." (parayonak)

"Bana patikayla falan gelmeyin kardeşim, patika neymiş" (isyankar)

"Karşıma iki patika çıktı..." (Mahkum iki: Kes hayal kurmayı artık! Sekiz yıldır bu hücrede yaşıyoruz... Patika çıktı! patika çıktı! İyice kafayı yiycen...)

Ayın Tespiti:

İnternet ne menem bişidir ki (menem nasıl bir şeydir asıl?) girdiğinde, hele boş bir vakitte girdiğinde hiç içinden çıkamıyorsun...

Hayır ilk neden girdiğini de unutuyorsun...

Tıpkı hazırlık okurken yaşadığım paradoks gibi...

Türkiye'nin tek ingilizce eğitim veren diş hekimliğinde okudum...

Bunun için önce hazırlık görmek gerekiyordu...

Hazırlıkta bize zorla ingilizceden ingilizceye sözlük aldırttırdılar...

Türkçe sözlük yasak... Ee, ben bir kelimenin manasını bulmak için baktığımda o kelimenin anlamını açılayan metinde en az anlamadığım 3-5 kelime çıkıyordu...

Bunların altını çizip, onların manasını araştırdığımda, her birinde bilmediğim bi o kadar daha kelime oluyordu... Öyle öyle ilerlerken, ilk hangi kelimeyi aradığımı unutuyordum...

Şimdi de fotoğraf makinesinin şarj aletinin yenisini en ucuz nereden alabilirim diye internetin başına oturduğumda, kendimi kedi videosu izlerken buluyorum... Sular akar deliler bakar derler ya!

Ayın Dizisi

Flash Forward

(kimse geleceği göremez ... ne kasıyorsunuz anlamıyorum...)

* LOST'un kutup ayıları, Flash Forward'ın Kangrusu meşhur...

* Diziden budist kelamlar:

Budist çocuğa sormuş:

"Bu mumdaki ışık nereden geliyor" deyyu deyyu

Çocuk muma üflemiş:

"Nereye gittiyse oradan"...

Neden?... Çünkü ona annesi hep:

"Nereye koyduysan oradadır" dediği için...

(nası diziyi çözmüşüm diil mi?)

Dt. Cihangir Bayburtluoglu
cibay@cafcafdergisi.net

AZAMİHIZ

YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com

ferat yıldırım

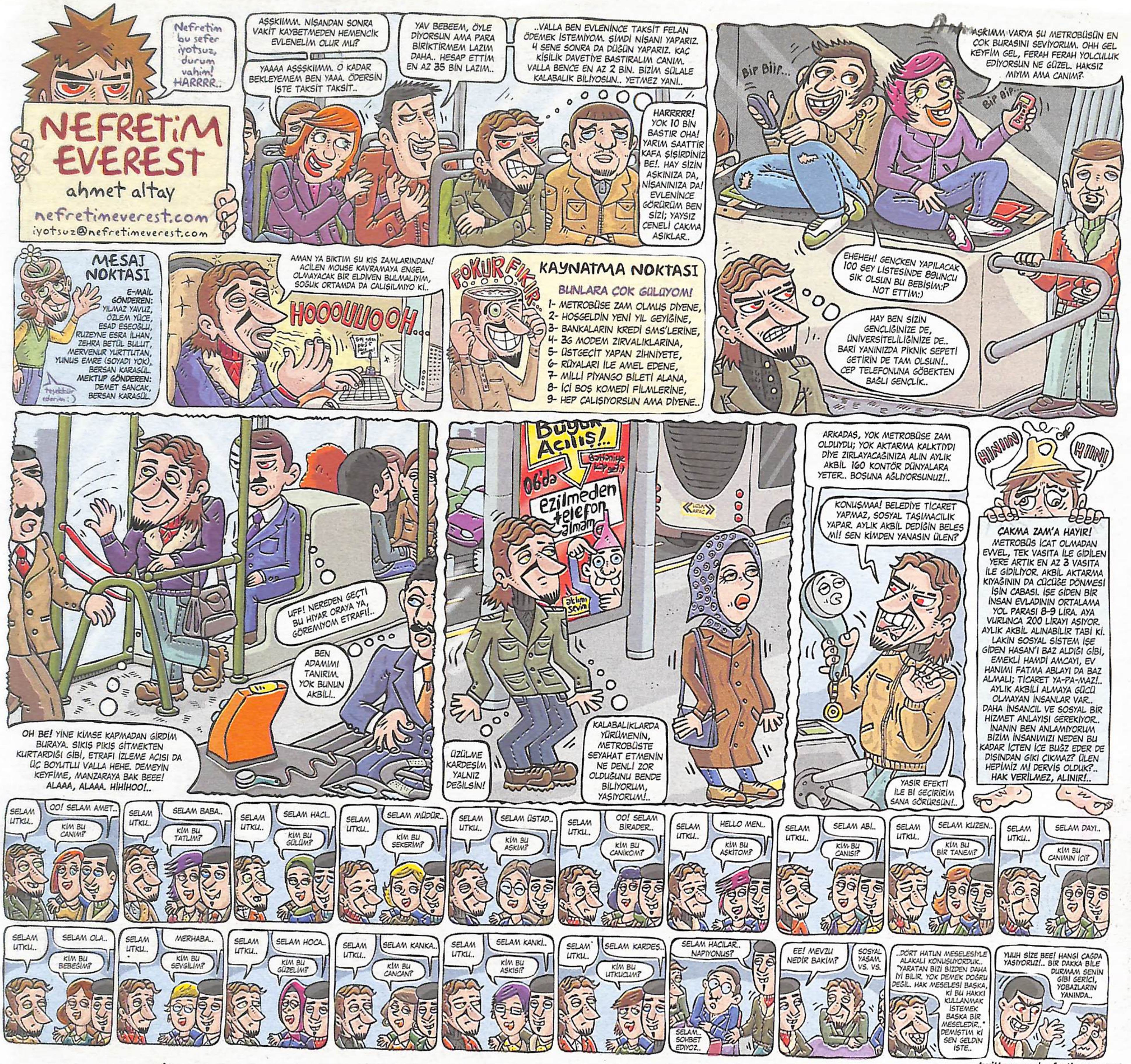

twitter.com/nefretimeverest

HAMZA

...sayfa 8'den devam

Oduncu: Avrupa Birliği. (Daha geniş anlamıyla Batı diyelim.)

Oduncunun kızı: Gelişme, ilerleme, çağdaşlaşma, demokrasi, teknoloji falan.

Okuduğumuzu anladık mı? Metin üzerinde çalışmalar. Lütfen anlamını bilmediğimiz kelimeleri sözlükten bulalım. Tembellik etmeyelim. Sonra bu kelimeleri birer cümlede kullanalım. Ne demişler: anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az, demişler. Kızını dövmezsen ya davulcuya varır ya zurnacıya, demişler. Ne alakası var şimdi? Evet konuyla bir alakası yok; ama çağrışım işte: davul zurna deyince kendimi tutamadım. Bu serbest çağrışım süper bir şey zaten: yazarların işini acayip kolaylaştırıyor. Öndeki cümlede bulunan bir ifadeyi kullanarak arkadaki cümleyi yumurtluyorsun. Mesela: altın yumurtlayan tavuk! Tavuk mu yumurtadan çıkar; yumurta mı tavuktan? Komşunun tavuğu komşuya kaz görünür. Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez. Aç tavuk kendini darı ambarında sanırmış. Buğday ambarı mıydı yoksa? Tavuğu altın kafese koymuşlar; ille de... yok bu olmadı. Sanırsam o bülbüldü. Neyse öyle işte. "Aç kaldım, susuz kaldım, terk etmedi sevdan beni." Ahmed Arif. Açın karnı doyarmış da gözü doymazmış. Aç mısın açıkta mısın? "Çıktık açık alnla, on yılda her savaştan." Biraz Behçet Kemal, biraz Faruk Nafiz. Beste: Cemal Reşit Rey. Gel bazı şeyleri açık açık konuşalım. Sana açık çek veriyorum. Bir açık çay alabilir miyim? "Neden liman deyince, hatırıma direkler gelir ve açık deniz deyince, yelken?" Orhan Veli. Hava açık. Kadınlar açık saçık. Ulan cayır cayır yanarsanız öbür tarafta hiç karışmam valla. Açık hava tiyatrosu. Açık arttırma. Müzayede. Açık kalp ameliyatından çıkayım, hemen gideceğim açık arttırmaya. Bak, ben açık fikirli bir insanım, sen de açık yürekli birine benziyorsun; gel, insanların açıklarını aramaya kalkmayalım: aksi takdirde, ohoooo! Açık konuşalım ama yine de bir açık kapı bırakalım. Açık oturuma katılalım ama her şeyi açık etmeyelim. Yukarıdaki cümlelerde 'açık' sözcüğü kaç değişik anlamda kullanılmıştır? Ha, ne dersin? Dersini almış da ediyor ezber, sürmeli gözleri sürmeyi neyler. Al sana ruhun caddeleri. Efendim? Efendilere gelin gidesin e mi!

Dil ve edebiyat!

Eskiler 'nâtıka' derlermiş. Nâtıka, söz söylemek demek, kelam demek. Mantık ile aynı kökten geliyor: "n-t-k". Bakın size bir sır vereyim: Niye 'dil ve edebiyat' diye tutturduk biz? Çünkü efendim dil ve edebiyat, kişiyi 'nâtıka' sahibi yapar. Nâtıkası sağlam olanın mantığı da sağlam olur. Aynı kökten bunlar! Natıkası sahih olanın, mantığı da sahih olur. Sözü sıhhatli olanın, düşüncesi de sıhhatli olur.

Bir de tersten düşünelim: Emperyalizm/kapitalizm/modernizm, dil ve edebiyat kalesini yıkmak ister. Dili ve edebiyatı yozlaştırmak ister. Peki neden? Çünkü dünyada yürürlükte olan bu sistem, bizim mantığımızı değiştirmek istiyor; bizim düşünme biçimimizi değiştirmek istiyor. Bir insanın mantığını değiştirmek istiyorsan, önce onun nâtıkasını değiştireceksin! Bir insanın düşünme biçimini değiştirmek istiyorsan, önce onun söz söyleme biçimini değiştireceksin; kelamını değiştireceksin; dilini ve edebiyatını değiştireceksin! Gerekirse işe alfabeden başlayacaksın! Alfabeden mi? Haaa. Haaa tabi ya! Dil ile uğraşınız arkadaşlar. Edebiyat ile meşgul olunuz. Allah lütfederse buradan ayağa kalkarız. Çünkü Üstad Nuri Pakdil'in dediği gibi, bu ülkeye batılılaşma edebiyatla, sanatla girmiştir: yiğit düştüğü yerden kalkar! Bir yiğit gurbete gitse, gör başına neler gelir... Türküler, türkülerimiz... Ana sütü gibi ak, ana sütü gibi temiz... Temizlik imanın yarısıdır. Evlenen dininin yarısını tamamlamıştır. İki yarım, bir tüm ettiğine göre, demek ki 'evli' ve 'temiz' olursan, dini bütün bir mü'min olabilirsin, ha? Yine de hızlı karar vermeyelim. Hızlı alınan kararlar mahvetti bizi. Sakin olalım. Sükûnetimizi muhafaza edelim. Serbest çağrışım, eğlenceli bir yazma yöntemi olabilir; ama çok da sıhhatli bir tefekkür üslubu sayılmaz. Efendim? Düşünmenin, diyorum; kendine has yöntemleri vardır yani. Öncüller, sebepler, sonuçlar falan... Ne demişler: Ayağını sıcak tut, başını serin; kendine bir iş bul, düşünme derin! Hayır, aslında tefekkürü kötüleyen bir söz değil bu: "yazılan gelir başa; çekilen tasa boşa" kabilinden bir şey kast ediliyor sanırım. Yani meseleleri takıntıya dönüştürme. Kadere iman et. Gerçi obsesyon çağındayız. Takıntı, hayatımızdaki en temel kavram neredeyse... Allah bizi ıslah etsin. Aah ah! "Bir ah çeksem dağı taşı eritir / Gözüm yaşı değirmeni yürütür." Şu nasıl peki: "Ne konarsın a bülbül /

Müzakerelerden önce...

Kapımdaki asmaya / Ben yârimden ayrılmam / Götürseler asmaya." Fena değil. Peki şu nasıl: "Yaratılanı hoş gör, Yaratandan ötürü." Güzel tabi ama, hoşgörünün de cılkı çıktı. Surat asmak hakkımız değil mi biraz da? Üstad İsmet Özel ne diyor: Surat Asmak Hakkımız diyor. Neyi Kaybettiğini Hatırla diyor. Ümmet parça parça olmuş. Millet gruplara ayrılmış. Kimi kardeşlerde öyle önyargılar, öyle cemaat taassupları var ki, konuşamıyoruz bile; ne acı! Hoşgörüden bahsedip duran bazı arkadaşlar, Hıristiyanlara ve Yahudilere gösterdikleri hoşgörüyü bana da gösterselerdi, oturup konuşacak iki çift lafımız olurdu belki de. Bir kardeşin önderine / cemaatine eleştiri getirdiğim an işim bitiyor. Dinlemiyor artık beni. Ulan ya söylediğimde bir hakikat varsa? Önderini kusursuz / hatasız sanan müslümanın hali nicedir ya Rabbi? Cemaatini tek doğru yol sanan müslümanın hali nicedir? Sen bizleri hidayet eyle! Sen bizleri muhafaza eyle. İnsanız, yanılırız, ayağımızı kaydırma. Âmin.

Ah, böyle söyleyince de yanlış anlaşılıyor: önderi ilahlaştırmamak gerekir evet; ama 'itaat' denen şeyin kıymetini de unutmuyorum canım! Biat diye bir şey var! Allahın ve Rasulünün yolundan giden bir öndere, itaat etmekte bir sakınca yok ki; hatta işin doğrusu budur. Biat ve itaat mekanizmasını reddetmek, kendi sivri aklına fazlasıyla güvenen ukala bireylerin piyasayı doldurmasına yol açar. Biat ve itaat mekanizmasını reddetmek, nefsini putlaştırmış dangalakların ortalığı kokuşturmasına yol açar. Mesele o ki, biat eden de edilen de, Kur'an'a ve Sünnet'e bağlı olsun! Mesele o ki, müslüman, önderinin İslam çizgisinden ayrılıp ayrılmadığını fark edecek bir ilim ve irfanla donanmış olsun! Halifeye "Yanlış yaparsan seni kılıçlarımızla düzeltiriz!" diyen sahabenin tavrını nasıl anlamalıyız? Ne yazık o öndere ki, yanıldığında veya hata ettiğinde, etrafındaki adamlar, uyarmak yerine yalakalık yapmayı tercih ederler. Tabii iki tarafa da önemli görevler düşüyor; fakat asıl sorumluluk önderdedir. Zira herkes güttüğünden mesuldür. Bir önder, kendine bağlananları sahih ilimle teçhiz etmeyip de onların cehaleti sayesinde otorite tesis ediyorsa, bunu hesabını nasıl verecek? Doğuda (Hinduizm'de, Budizm'de vs.) insan teki tamamen ezilmiştir; sınırsız ve sorgusuz bir itaat kültürü altında,

Müzakerelerden sonra

insanın şahsiyeti yok edilmiştir... Batıda ise (Roma'dan, Eski Yunan'dan günümüze) birey küstahlaşmış; hiç kimseyi itaate layık bulmayan şımarık insan, adeta egosunu ilahlaştırmıştır. İslam'da ne Doğuya özgü hastalıklı bir itaat anlayışı vardır; ne de Batıya has marazi bir bireycilik... Ne diyor Üstad Sezai Karakoç: Doğunun miskinliği ile Batının azgınlığı arasında 'dengeli insan' tipini müslüman temsil eder. Yapı Taşlarını okumadınız mı? Elimizde Kur'an ve Sünnet var: kime isyan edip kime itaat edeceğimizi söyleyen iki sağlam kaynak. Yeter ki o kaynaklara ihlas ile, takva ile yönelmeyi bilelim. Zira Kur'an "hüdel lil müttakin"dir.

Vay be. Gene büyük laflar ettin oğlum Hamza. Büyük lokma ye ama büyük laf konuşma demişler. Niyeymiş? Büyük lokma yemek de sakıncalı? Boğazına dizilir. Yutkunamazsın. Hadi yuttun diyelim, sindiremezsin. Sonra aciller, tahliller, röntgenler, doktorlar... Hiç de sevmem doktorları. Bir yeğenim var: beş yaşında. Büyüyünce ne olacaksın diyorum, doktor olacağım diyor. Uzun uzun anlatıyorum tıp denen bilimin tutarsızlıklarını. Gözlerini kocaman açıp dinliyor, sonunda da şöyle diyor: o zaman öğretmen olacağım! Bu kez başlıyorum eğitim sektöründeki saçmalıkları sayıp dökmeye. Allahtan çok geçmeden aile büyükleri müdahale ediyorlar da çocukcağızı olay mahallinden uzaklaştırıyorlar. Ancak üçüncü kişilerin gözetimi altında yeğenimle görüşmeme izin veriyorlar. Yazık, çocuğu da kendilerine benzetecekler.

Zaten hep böyle. Kime sorsam, doktor olacağım, öğretmen olacağım, avukat olacağım diyor. Hedef bu... Büyüyünce ne olacaksın sorusuna hiç kimse 'şehit olacağım' diye cevap vermiyor. İlginç tabi. Ulan nasıl olsa ölmeyecek miyiz? Evet? En pırlanta ölüm de şehit olmak değil mi? Evet. Kaç tane hadis var bununla ilgili. Fakat insanlar hayatı ölüme göre düzenlemekten vazgeçtiler galiba. Hayatını ölüme göre dizayn etmeyen ahmaktır oysa. Oğlum Hamza gene ölüm ölüm diye tutturdun, içimizi kararttın. Öyle miii? "Ağızların tadını kaçıran ölümü sıkça hatırlayınız." hadisi ne olacak peki? "En zeki insan ölümü en çok düşünen insandır." hadisi ne olacak? Dünyaya tapmaya başladığımız şu kötü zamanlarda ölümü hatırlamak, belki de azgın nefislerimizi dizginlemenin en sahih yoludur.

Emperyalistlerin en çok korktukları şey "Büyüyünce ne olacaksın?" sorusuna "Şehit olacağım!" cevabını veren bir neslin yetişmesidir.

Gerçi 'hicret, cihat, şehit' gibi kavramlar bizimkiler tarafından bile marjinal bulunuyor artık. Hatta arabesk bulunuyor. Bazı arkadaşlar felaket süper taktikler geliştirmişler. Hicretsiz, cihatsız, şehitsiz halledeceklermiş işi. Dünyaya barış getireceklermiş. Kardeşim, Efendimiz aleyhisselam bile hicret etti, cihat yaptı, şehit verdi; siz kendinizi ondan daha m akıllı sanıyorsunuz?

İşte geldim.

Avluya girdim. Şadırvana geçtim. Bir abdest aldım. Ahmet Amca camidedir herhalde. Sessizce camiye girdim. Huzu Sükûnet. Ahmet Amca bir köşede nama kılıyordu. Yavaşça yanına gittim. Arkasın bir yere oturdum.

ÖMER FARUK DÖNME

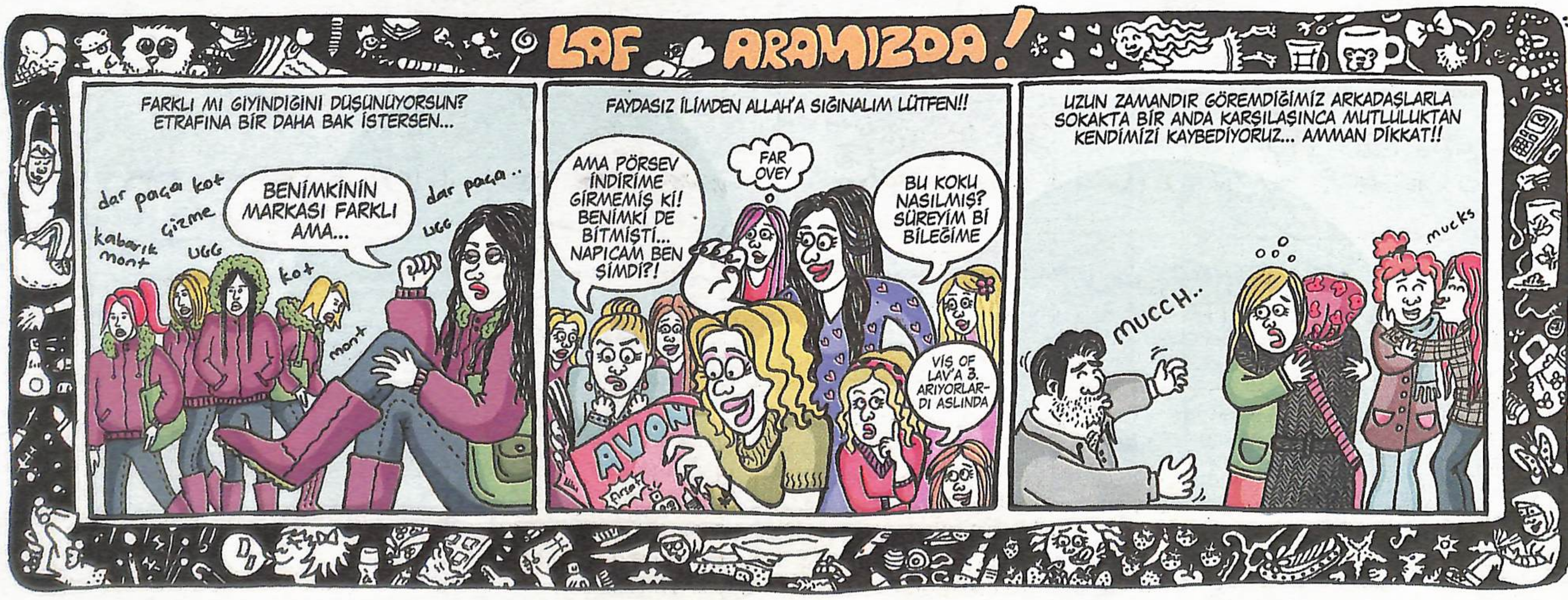

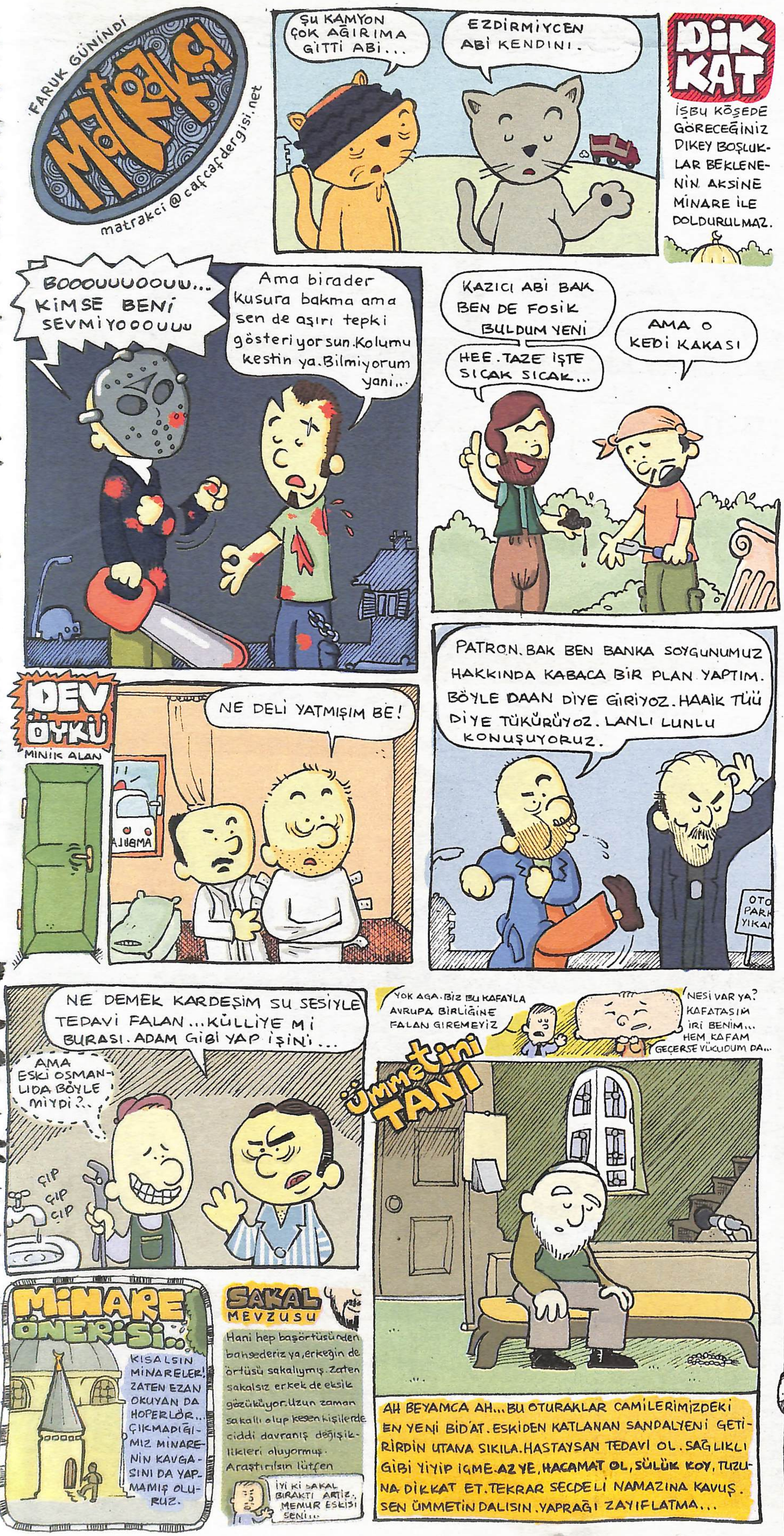

Cımbızcı Cafer

Şoförün Ettikleri

Bilmem kaç yıl önce hayatın içinden cımbızlanmış bir şeylerin hikâyesidir:

Şoförümüz, belediye şoförü. Daha açık söyleyelim de yanlış anlaşılmasın: Belediye otobüsü şoförü. Biliyorsunuz, artık belediye otobüsü şoförlerinin her birinin bir numarası var ve bu numara şoför mahallinin hemen yanında otobüsün üstüne yerleştirilmiş bir kartın üzerinde yazılı. Neler yaptığını bu yazıda size anlatmaya çalışacağım şoförün de bir numarası var ve o numaranın kaç olduğunu Şaşkın Vatandaş bana söyledi. Fakat bendeniz o numarayı şimdi burada açıklamayı uygun görmüyorum. Bunu neden uygun görmediğimi açıklamayı da gereksiz buluyorum. Çünkü, konumuz bu değil. Konumuz o şoförün neler yaptığı.

Efendim, Şaşkın Vatandaş, geçen sabah -aslında kuşluk vakti demek gerekir- bir belediye otobüsüne binmiş. Kaç numaralı otobüse, saat kaçta bindiğini söylemeyeceğim tabii. Söylersem, şoförün numarasını saklamanın bir anlamı kalmayabilir.

Otobüsteki bütün koltuklar doluymuş. Şaşkın Vatandaş da otobüsün ortasındaki sahanlıkta dikilmiş. Geriye bakan koltuklardan birinde oturan delikanlının ayağa kalkıp bir kadına yer verdiğini görüp sevinmiş. Orta yaşlı kadının dipteki koltukta oturmakta olan öteki delikanlının yanına oturup oturmayacağından, oturursa gönül rahatlığı duyup duymayacağından kuşku duymuş. Kadının oraya oturduğunu görmüş ama gönlünün rahat olup olmadığına karar verememiş.

Bir süre sonra otobüs yolun ortasında durakalmış. Şaşkın Vatandaş, bu duruşa bir anlam vermek için dar yolun ilerisine doğru bakmış. Acaba yol kapalı mı, başka bir aracın geçişini filân beklemek mi gerekiyor? Görünürde böyle bir durum yokmuş on beş yirmi saniye sonra bu bekleyişin sırrı anlaşılmış. Bir kadın nefes nefese otobüse binerken, şoföre "Sağolun!" demekteymiş. Şaşkın Vatandaş, yandaki sokaktan o kadının koşmakta olduğunu gören şoförün iyilik olsun diye kadıncağızı beklediğini düşünüp şaşmış. "Bu şoför, duraklar dışında yolcu indirmenin, yolcu bindirmenin yasak olduğunu bilmiyor mu?" diye söylenmiş. Fakat, bir yandan da kadının bu işten duyduğu memnuniyeti, bu otobüse binemeseydi ne kadar zaman kaybedeceğini düşünmüş. Hangi davranışın daha doğru olduğuna karar vermekte zorlanmış. Konuyu benimle tartışmaya karar vermiş.

İyilik uğruna kural çiğnemekten çekinmeyen bu iyilikçi şoför, aynı işi bir kez daha yapmış. Bir dönemeci döndükten sonra durak filân olmadığı hâlde otobüsü durdurup bu kez daha genç bir kadının otobüse binmesini sağlamış. O genç kadın da çok derin ve içten bir teşekkür sunmuş şoföre. Şoför sanki kural çiğnememiş de olağan bir iş yapmış gibi karşılamış bu teşekkürü. Şaşkın Vatandaş'ın şaşkınlığı daha da artmış.

Şoförün yaptıklarını bana anlattıktan sonra "Siz ne dersiniz bu işe?" dedi. Ne demeliydim? "Âferin o şoföre! Vatandaşa hizmeti, vatandaşın işini görmeyi, onu memnun etmeyi kuralların üstünde tutuyor. O iki kadın ve kim bilir daha niceleri gibi ben de 'Allah razı olsun o şoförden!' mi demeliydim? Yoksa, "İşte biz bu yüzden adam olmuyoruz. Kurallara uymayı, kuralları yerleştirmeyi, hiçbir zaman, hiçbir şekilde kuralları çiğnememeyi, çiğnetmemeyi böyle adamlar yüzünden beceremiyoruz!" mu demeliydim?

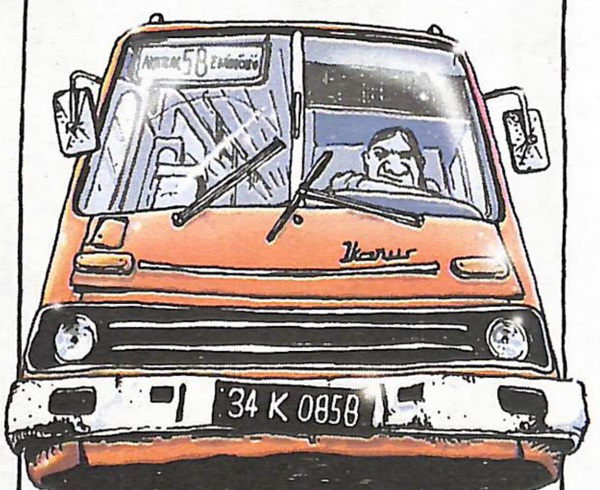

OLSA KEŞKE

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Televizyonlar için bir takım düzenlemeler, olsa keşkeler.

- Kadın programları şifreli olsa, paralı olsa da kimin seyrettiği tam olarak anlaşılsa, bu programlar kimin için yapılıyor bilinse keşke.

- Programların olmazsa olmazı yemek tarifleri haber saatlerine bile eklense. Habere uygun yemek yapılsa. Oturtma, yağlama, mıhlama, kızartma vs. Bir taraftan haber okunurken diğer yandan soğanlar pembeleşse falan. Çok daha samimi olur haberler.

- Milyon para veren yarışma programları ile evlenme programları çok yer kaplıyor. Bu iki program birleştirilse keşke. Fazlaca özellikleri olan, zengin adaylar bu yarışmalarda ödül olarak verilse. Çok enteresan çekişmeler olur eğlence duble olur.

- Spor programlarında ahkam kesen ağabeyleri, amcaları bayan seyirciler hiç tanımıyorlar. Bayanlara tanıtmak için bu ağabeyler keşke dizilerden sonra da diziler hakkında oturup yorumlar yapsalar. Dizileri ileri geri tekrar oynatıp "adnan bihtere niye öyle dedi" kavgası yapsalar. Sonuçta ikisi de olmuş bitmiş şeyler üzerinde boş konuşma. Aynı adamlar gayet iyi yaparlar bu işi de.

- Mehmet Ali Birand haber sunarken fonda Rap müzik verilse keşke. Süper olur. Dinle bak: Yow yow sayın seyirciler milli evleri, yow yow, millet evleri, yow yow, milletkilleri, yow yow, milletvekilleri, ooooo yow.

Ahmet Turan Alkan

YALAN SÖYLÜYORSUN, YALANN!

-Kaldır ayaklarını Deniz, şöyle yarım metre kadar kaldırsan görürüm ben işimi... Aa, niçin böyle anlamsız anlamsız bakıyorsun ayol, kaldır ayaklarını diyorum; süpüreceğim...

Deniz Bey, artık eşinin sitemle karışık azarının ne mânâya geldiğini farkedebildiğinde yarım dakika filan olmuştu, bir şey söylemeden ayaklarını kaldırdı. Elektrik süpürgesinin korkunç sesler çıkaran hortumu, oturduğu koltuğun altını, varlığı vehmolunan muhayyel kir ve tozlardan temizleyene kadar öylece bekledi. Süpürgenin biteviye hırıltısı kesilince,

-Şöför geldi mi hanım, diye seslendi, "Bugün parti meclisi günü, gecikmeyeyim..."

Eşi, Deniz Bey'i sevgiyle karışık öfkeli bir nazarla seyretti. Bu adamı sevse mi, kızsa mı bilemiyordu. Son seçimlerde ülke barajının altında kalıp grup kurma hakkını kaybedeli beri Deniz Bey'de belirgin bir durgunluk, hatta hareketsizlik göze çarpar olmuştu. Gün boyunca pimapenle kapatılmış balkondaki koltukta kımıldamadan oturup, ara sıra parmaklarıyla birşeyler sayıp başını sağa sola sallıyor, "Bu işte bir bit yeniği var ama nerede?" diye uzun uzun kafasını kaşıyıp kendini yorduktan sonra oturduğu yerde uyuyuveriyordu. İşte o zamanlarda eşi, Deniz Bey'i oturduğu koltukta üşümesin diye battaniye ile sarıyor, torunlarının sesiyle uyanmasın endişesiyle balkonun kapısını kapatıyordu.

***

-Ee, geldi mi şöför, parti meclisi toplanacaktı bugün?

-Gelmedi Bey, hiç de gelmeyecek, kaç defa sana izah ettim ya sevgilim? Hatırlamıyor musun, son seçimleri kaybettikten sonra topladığın olağanüstü kongrede delegeler seni genel başkanlıktan düşürmemiş miydi hani... Sen de nankörler, böyle mi söz vermiştiniz demiştin de arbede çıkmıştı? Hatırladın?...

-Haa!..

Ara sıra birşeyler hatırladığı olmuyor değildi Deniz Bey'in; son kongrede delgeleri partinin toplantı salonuna toplayıp nasıl yemin-billah ettirdiğini hayâl-meyâl hatırlıyordu meselâ; "Olur mu Deniz bey, bu can bu tende dururken koca partinin başına başkası geçebilir mi? Siz neredeyseniz biz de oradayız" demişler, sonra seçimlerde gidip kuzu kuzu Kemâl Bey'i genel başkan seçmişlerdi de Deniz Bey'in o'saat dili dişi kilitlenmiş, uğradığı şoktan ötürü orada saatlerce öylece kalakalmıştı...

***

O uğursuz kongreden sonra Deniz Bey'in her sabah en az onbeş dakika lavabo başında oyalanarak fön çektiği kırçıl saçlarının dökülmesini önlemek bir türlü kabil olamamıştı. Yıllardan beri saçına fön çektikten sonra yüz hatları çökmesin diye yaptığı kremli masajlar da boşa gitmiş, gerginliği ve pırıltısı ile övündüğü cildi içi boşalmış bir kesekağıdı gibi buruşuvermişti. Eşi öteden beri, "Canın sağolsun bey; her yaşın hâli kendine göre güzeldir; böyle şeyleri tasa etme sen" diye teselli ettiyse de kongreyi kaybettikten sonra Deniz Bey'in kendini toparlaması bir türlü mümkün olmuyordu.

Süpürgenin kablosunu toparlayıp yerine bıraktıktan sonra öğle yemeği için bir su bardağı pirinci tepsiye boca edip balkona götürdü. Deniz Bey'in karşısına oturup pirinci ayıklamaya başladı.

-Versene şunu bana, sana yardım edeyim; nasıl olsa yapacak daha anlamlı bir işim yok... Baksana parti meclisine bile çağırmıyorlar artık...

Böyle hallerde eşinin içi sızlıyordu ama ilk defa ev işlerine yardımcı olmaya kalkışması eni konu sevindirmişti. "Al bakalım" dedi, sonra şaka yollu,

-Ayıkla pirincin taşını! diye taşı gediğine koymayı da ihmâl etmedi.

Deniz bey'e tepsiye yayılmış pirinç taneleri o anda kurultay delegeleri gibi görünmeye başlamıştı. "İşte bir taş" diye homurdandı, tırnaklarının arasına kıstırıp aralık duran pencereden aşağı fırlatıverdi. "İşte bir çürük yumurta alçağı daha..."

-Deniz n'aapıyorsun Deniz, aşağı atılır mı Allahaşkına, bir tabak getireyim dur...

-Onları merak etme sen hanım diye seslendi Deniz Bey, "Bu alçaklar nasıl olsa yeniden yukarı tırmanmanın çaresini bulurlar; neler çektim ben bunlardan ne bileceksin?"

***

Deniz Bey'in o uğursuz kurultay toplantısında en çok zoruna giden şey, son dakikaya kadar adaylığını gizlemeye başaran Kemâl Bey'in, "Hükümet aleyhine yeni yolsuzluk dosyaları açıklayacağım" diye söylemesine rağmen kürsüye çıkıp, derisi eprimiş çantasından çıkardığı klasörleri kürsünün üstüne yayarak konuşmaya başlaması olmuştu,

-Bakın sayın delegeler, diyordu Kemal Bey, "Geçen ay zarfında parti çalışmalarına katılan arkadaşlarımızın iaşesi için tam 212 adet simit alındığı yazıyor bu belgede. Belge var fakat imza yok, fatura yok, doğru dürüst bir gider makbuzu bile yok; köşebaşındaki simitçiden alınmış uyduruk bir kağıt var. Adli tıpa yollayıp araştırdık; imza ıslak mı kuru mu belli değil. O halde nereye gitti bu simitler soruyorum. Genel başkanımız bu ağır yolsuzluğu nasıl izah edecektir? Partisinde içilen çayın, yenilen simitin, dürümün hesabını veremeyen bir genel başkana ülkeyi nasıl emanet edebiliriz soruyorum size ey delegele arkadaşlarım?.."

Deniz bey oturduğu yerde bu sözleri hayretten faltaşı gibi açılmış gözlerle dinliyor, ayağa fırlayıp,

-Yalan söylüyorsun yalannn, partinin simit mübayaasından sorumlu grup başkan vekili olarak asıl sen sorumlusun, nasıl olur da beni suçlarsın be vefasız! diye haykırmak istiyor fakat nereden uzandığı belli olmayan eller ağzını kapatıyor, kimisi burnunu sıkıp ensesine çöküyor, ses çıkarmasını engelliyorlardı. Deniz Bey, "Vay alçaklar, gül gibi örgütü size kaptırır mıyım; ben kaçın kurultay kurrasıyım, savulun bire" diye yekindikçe sesi boğuklaşıyor, alnında terler boncuk boncuk birikiyor, bir delikanlı gergin yanaklarına kan hücum ediyordu,

-Mmm uğğğhhhh mmmyhhhmmm...

***

-Deniz Bey, Deniz Bey, kötü bir rüya görüyorsun galiba şekerim, uyan; bak sana su getirdim.. Deniz Beey!..

Deniz Bey terler içinde uyanıp yatağına dimdik oturdu. Eşinin şefkatli ve endişeli yüzünü görünce sıkıntılı bir rüyadan uyandığını hatırladı. "Ya Rabbi çok şükür" diye iç geçirdi ve hiç kolundan çıkarmadığı saatine göz attı hemen,

-Bugün parti meclisi toplantısı var; araba gelmiş mi bir bak bakalım!

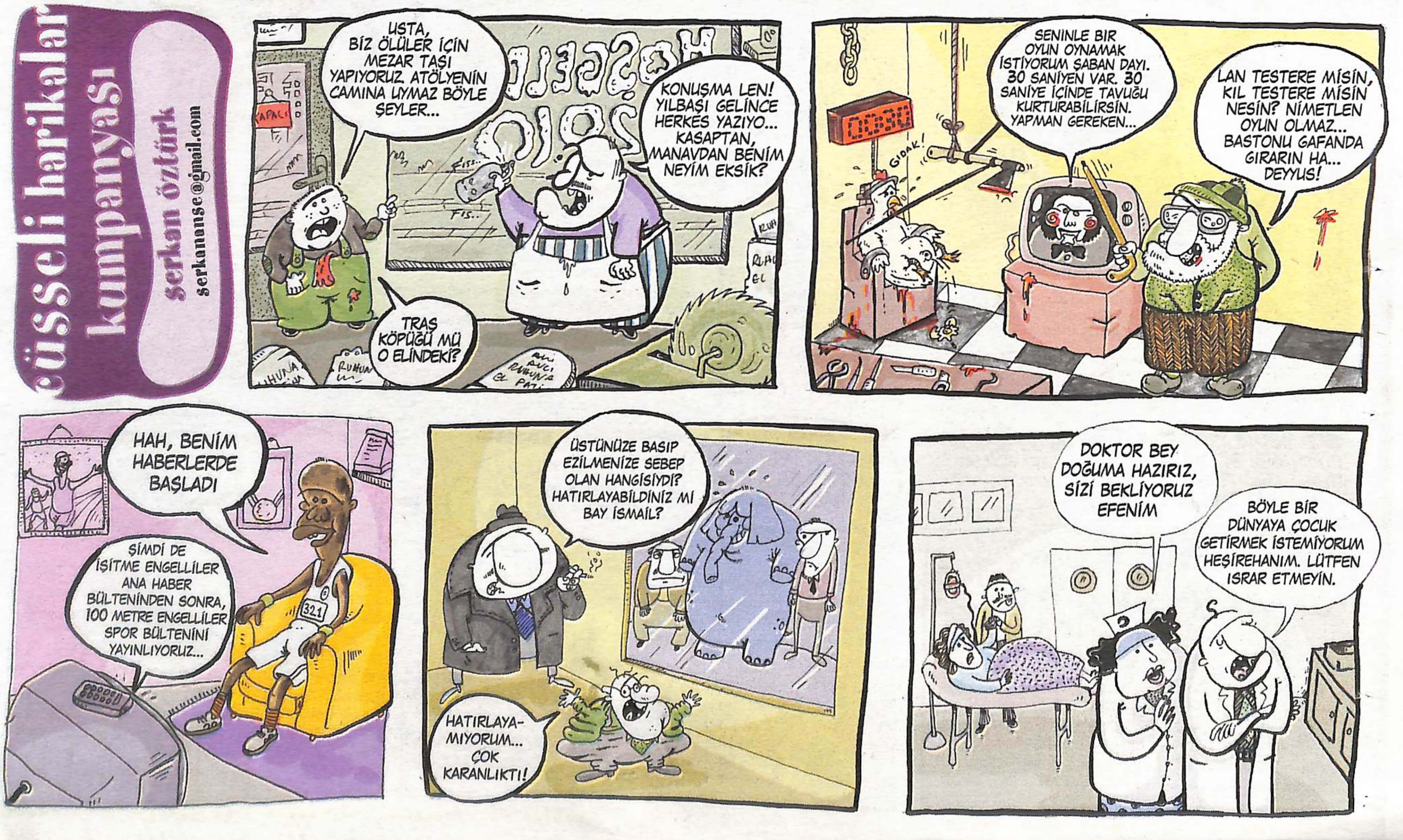

-Cuk oturdu! Ah yakışıklı prensim, siz balodan alelacele kaçınca pabucunuzu düşürdünüz, ben de ev ev dolaşıp kimin ayağına olacak diye denetiyordum. Sonunda sizi buldum.

- Prensesim siz olayı anlamışsınız ama çok yanlış anlamışsınız, keza kilo probleminiz de olduğu aşikar ama prensessiniz ya bir şey de diyemiyorum...

- Bakın şimdi size kızgın ulusalcı taklidi yapacağım, **"bu memleketi bölmek için vüs u gayretiyle çalışan haysiyetsizlerden olmayın!"** ehehe. Nasıl lan ehehehe.

- Ulan bir espri yapacağım diye bizi buraya toplamana mı yanalım, giydiğin kıyafete mi yanalım, esprinin garabetine mi yanalım.

- En iyi yayık ayranı kardeşler köftecide yapılır lan!

- Ah! Hadi lan herkes biliyor lütaş ayran alıp da yayığa döktüğünüzü!

- Ah ulan Darwin ölmeyeydi. Bana söz vermişti seni maymunadam diye gazeteye çıkaracaktım diye. Ah ulan şu kadar kalmıştı şöhret olmama.

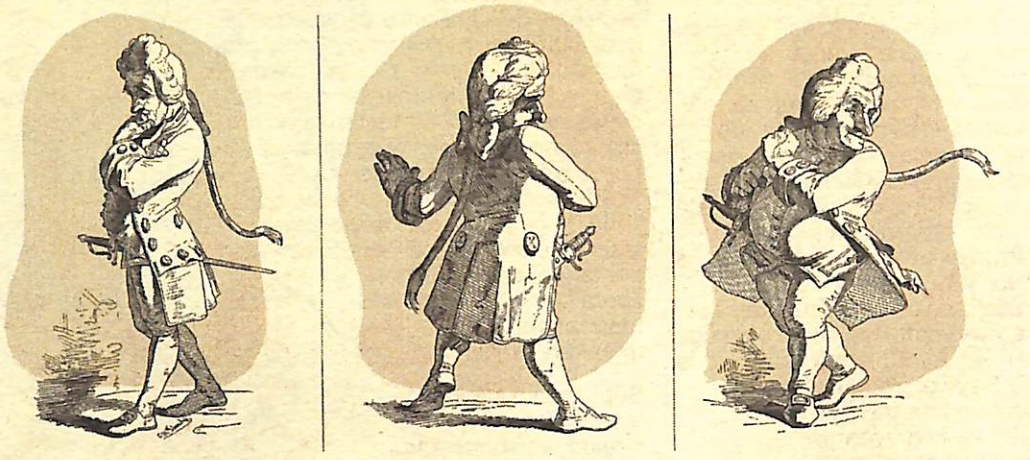

- Ben Napolyon olarak teyit ediyorum ki ne kadar dönersek dönelim kıçımız hep arkamızda kalıyor. Hayat süprizlerle dolu.

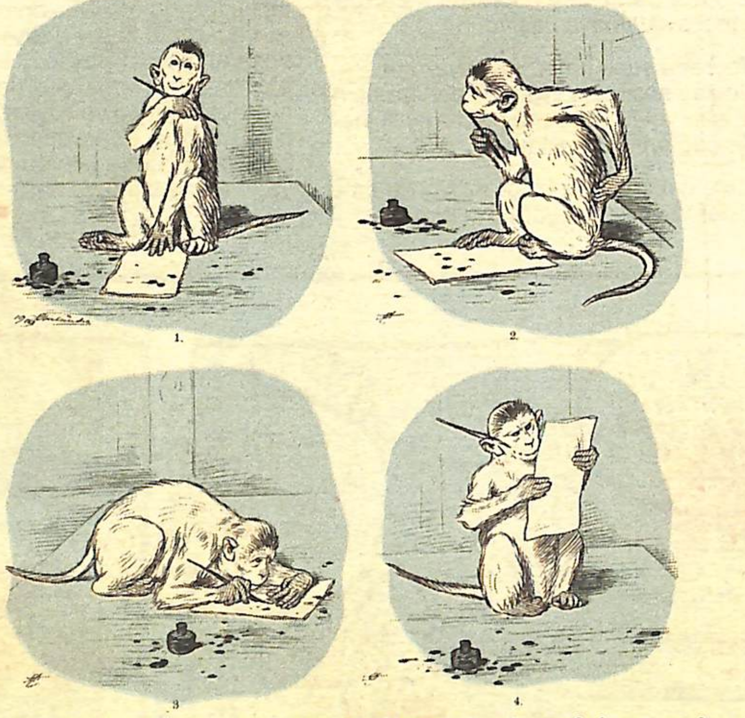

- Sevgili Bilim Teknik dergisi üyeleri. İslamcı Cafcaf dergisi çalışanları tarafından mütemadiyen bir evrim karşıtı karikatürde oynama teklifleri alıyorum. Benden yana bir sorun olmaz da, üç kuruşa tamah edecek maymun arkadaşlar var. Aman dikkat. Arz ederim.

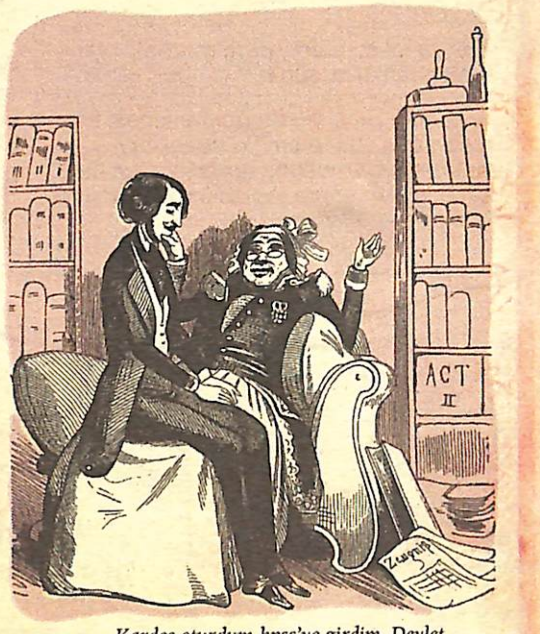

- Kardeş oturdum kpss'ye girdim. Devlet kütüphanesinde de boş kadro varmış, hop girdim. Sigortam var, maaş 15'inde yatar. İki kitaplık arasına kurdum masayı, sultanlar gibi akşam beş oldu mu vınn! Evdeyim.

- Doğru abla bu devirde devlete kapağı atmak şart.

- Golf sopası ile çorba karıştıran karı olur mu lan. Dinamiti koyduk şu fitili de yerleştirip yakayım da kurtulayım şu hilkat garibesinden.

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar! O harika karikatürlerinizi neden kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Sizde şahane espriler var ama çizgi mi yok? Sizin bir arkadaş da mı çok güzel çiziyor? Çok mu komiksiniz? Açıkta bir şey mi gördünüz? Biz gülüyor muyuz? Gülünecek bir şey varsa gönderin bir de biz bakalım. Uzman karikatürcü kadrosu, alanında etkin eğitimcileri, aynı anda 3 amatöre hizmet verebilen tesisleriyle sektörün lideri Cafcaf'a ulaşmak artık çok kolay. Hemen bir şeyler karalayın, şişine şişine benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e gönderin. İndirelim.

Elif Büşra Doğan

Konuyu güzel seçmişsin, espri de iyi işlenmiş. O zaman sıra çizgiye geliyor Elif. Çizgi meselesi espri kadar önemli değil. O yüzden okumasan da olur. Ama okursan boşuna yazmamış olurum. Abini sevindir. Arkadaki tabloyu neden çizdiğini ikimiz de çok iyi biliyoruz. Sadece yaptığı işten emin olmayan bir çizer bitmiş işini böyle gereksiz detaylarla doldurur. Eğer esprinin ana karakterlerinden başka bir kişi veya nesne karikatürümüze girecekse onun espriye hizmet etmesi gerekiyor. Herkes haddini bilecek. Karikatür içinde kendi başına bir şey anlatmayacak, ayrı telden çalmayacak, başka bir fikrin savunuculuğunu, bir akımın reklamını yapmayacak. O tablo tam bir kitsch. Kitsch dediğimiz şey başlı başına bir espri malzemesi olabilecekken neden başka bir karikatürün duvarını süslüyor? İki kişinin konuştuğu karikatürlerin genellikle mekana ihtiyacı yoktur, diye çok düşünmeden bir genelleme yapalım şimdilik. Yanlışa ileride düzeltiriz.

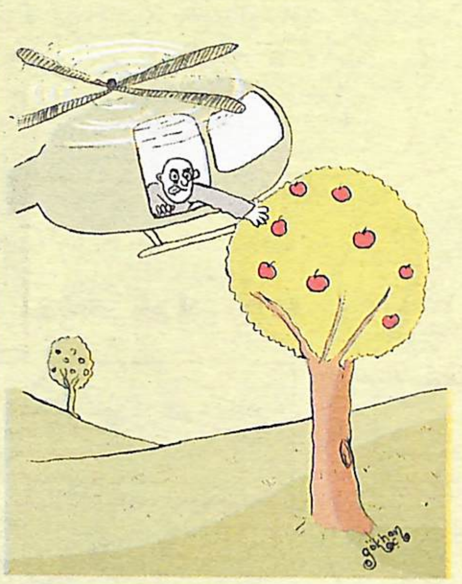

Gökhan Koç

Sevgili Gökhan, bu karikatürünle istemeden büyük bir yanlış anlaşılmaya sebep oldun. Dergideki bir arkadaş senin bu karikatürdeki mesajını üzerine alındı. Ben senin öyle demek istemediğini anlatmaya çalıştım ama arkadaş tabi seni tanımadığı için arkadaki diğer ağacı görene kadar kötü bir niyetin olmadığına ikna olmadı. Nihayet asıl espriyi anladığında gözyaşlarını silerek "ulan, bi an şey demek istiyor zannettim, neyse, ehehe" dedi ve her şey tatlıya bağlandı. Karikatür çizerken şunu hiç bir zaman unutmayalım: Herkes sizin kadar derin bir anlayışa sahip olmayabilir. Mizah, söylemek istediğinizin tam aksinin bile anlaşılabileceği tehlikeli bir dil. Bu dili kullanırken tane tane konuşmalı, karşınızdakini beklemelisiniz. Özellikle Gökhan gibi yüksek kalitede üretim yapan, keskin bir mizah anlayışına sahip arkadaşlar ellerindeki silahın namlusunu herkese doğrultmasınlar. Bu karikatürü şimdilik arşivimizde özel bir yere saklıyoruz. Allahtan Cafcaf az satıyor. Yoksa biliyorsun Gökhan, bazı ülkelerde bu karikatür kriz çıkarabilir. Dünya bir karikatür krizini daha kaldıramayabilir.

Ahmet Sezer

Hani Rıdvan Dilmen "gol olur" diyor ya. Nasıl anlıyor di mi? Usta yorumcu falan diyoruz. İşte siz de karikatürde aynı ayarda usta olduğunuz zaman hangi esprinin gol olacağını, hangi atağın yarım kalacağını bakar bakmaz anlayacaksınız. Pası gole çevireceğiniz yerde durup beklemeyeceksiniz. Çalımlar, kıvrak bilek hareketleri, isabetli paslar yetmez. Seyirci gol görmek istiyor. Bir çok amatör arkadaş aklına ilk gelen ve espriye benzeyen fikri heyecanla çizip bir de çiniyle sabitliyor. İşlenirse on katı değerlenecek bir hammaddeyi yüksek ateşte pişirip çatlatıyor, ziyan ediyor. Bu hata heyecandan kaynaklanabildiği gibi tembellikten kaynaklanıyor da olabilir. Bulduğunuz bir esprinin alternatiflerini düşünmeye üşenmeyin. Bol bol eskiz yapın.

Mustafa Şahin

Bu emo diyerek hakir gördüğümüz arkadaşları çok da iyi tanıdığımızı söyleyemeyiz. Yine siz belki benden daha iyi tanıyorsunuzdur. Mesela emolukla japon samuraylığı arasındaki ilişkiyi ben kuramıyorum. Galiba tam da burası benim kendimden sonraki kuşakla ayrıldığım noktalardan birisi. O konuyu ben kaçırmışım, bilmiyorum. Yetişememişim size. Ama eğer japonlukla emoluk arasında herhangi bir ilişki yoksa bu espride babasını hayal kırıklığına uğratan çocuğun emo, babasının da samuray olmasının hiç bir anlamı kalmıyor.

Büşra Dür

Aslında bu espriyi tek karede de anlatmak mümkün. Ama ben yeri gelmişken başka bir konuya değinmek istiyorum. Değinmek istediğim şey şu: 'Değinmek' kelimesini sadece konulara değinirken kullanıyoruz. Ne kadar ilginç. Değinmek istediğim bir diğer konu da şu: Erkek okurlar olarak bir kızın çizdiği karikatürde 'lan' görmek bizi ürpertiyor. Tıpkı konuşurken 'lan' diyen bir kız duymuş gibi oluyoruz. Kimin çizdiğini bilmeden okumuş olsak bu karikatürü hiç garipsemeyecek, 'lan'ı gördüğümüz zaman aklımıza bu karikatürün çizerini erkek olarak canlandıracaktık. Ama Büşra'yı tanıdığımız için hemen 'lan'a takılıyoruz. Tabi lan'ı tekelimize almaya hakkımız yok. Çünkü gerçek hayat lan'la dolu. 'Lan' kullanmak isteyemen karikatürcülere yazısız karikatür tavsiye ediyoruz. Sadece ara sıra "lan eskiden bir tek bizimdi, bu kızlar da nereden çıktı" diye düşünüyoruz. Onu kızlardan kıskanıyoruz.

Muhammet Ali Yıldız

Bu tertemiz çizgilerin başka türlü değerlenmesi gerekiyor, bu eski Gırgır esprileri yakışmıyor. Karikatür dünyası bir giydiğini bir daha giymez. Bu klişeleri artık yapmayalım. Klişe karikatür, eskisinden daha zor bir alan artık. Aksakallı dede esprileri o kadar çok yapıldı ki bugün bir çizerin aynı konudan iyi bir espri çıkarması için sakalları ağarana kadar düşünmesi lazım. Ya da şunu ben bir lordlar kamarasına sunayım. Klişe espri yapmak bir süreliğine yasaklansın. Tarlaları nadasa bırakmış olalım. O arada toprak bir kendine gelsin, hava alsın. Sonra kaldığımız yerden devam ederiz. Aslında benim de tatile çok ihtiyacım var. Bu dergi falan yoruyor insanı. Ya bir çizer köşesini ayın 30'unda teslim eder mi? Bunu yapan nasıl bir insandır? Bir de interneti bir açıyorsun facebook'tan video falan paylaşmış. Sen önce köşeni çiz gavur. Normalde aylık dergiler ayın birinde çıkarken bizimki neden beşinde çıkıyor? İşte bu yüzden... Ne bu ya? Atıcam kendimi pencereden. Hayır neden geç kaldığını da biliyorum. "Yarın hallederiz" hastalığı var herkeste. Kimse bir işe o an başlamak istemiyor. Haftalık dergi nasıl olacak peki? İstemek kolay. Kim çizecek? Annem mi çizecek? (Abi, sizin bi kız vardı hani çok güzel resim çiziyodu. Yarın gelsin başlasın.)

Beyza Ertuğrul

Ara sıra bu karikatür işindeki teknik süreçleri hatırlatmakta fayda görüyoruz. Karikatüre iyi-kötü bir espri bulduktan sonra bir süre kompozisyonu nasıl oturtacağımızı çözmek için karalamalar yapıyoruz. Adamı alıyoruz, ortaya koyuyoruz, kenara çekiyoruz, önden görüyoruz, arkadan veya yandan bakıyoruz, etrafındakileri koyacağımız yerleri temizliyoruz, balonların yerlerine karar veriyoruz, olmuyor tekrar karalıyoruz. En sonunda ideal yerleşime kavuşturduğumuz karikatürü eğer eskizimiz kullanılmayacak kadar kirliyse başka bir kağıda temize çekiyoruz. Sonra sıra çinilemeye geliyor. Çinilemek için tarama ucu ve çini mürekkebi veya çeşitli kalınlıklarda uçlara sahip artline dediğimiz mürekkepli kalemlerden tavsiye ediyoruz. Kalıcı iz bırakan böyle bir kalemle kurşun kalemlerimizin üzerinden geçtikten sonra bir süre mürekkebin kurumasını bekleyip kurşun kalemleri nazikçe siliyoruz. Aslında her işimizi nazikçe yapıyoruz. Trafikte korna çalmıyoruz mesela. Siz hiç korna çalındığı için açılan bir trafik gördünüz mü? Öyle bir şey yok. Evet. Boyama işini kendi keyfimiz için yapıyoruz. Eeer işimizi basılacak bir dergiye göndereceksek aksi söylenmediği sürece renksiz gönderiyoruz. İşlerimizi renklendirmeden önce de mutlaka baskı işini bilen bir abimizden, ablamızdan yardım istiyoruz. Bazı insanlar bu gibi konuları anlatmayı çok sever. Öylelerinden buluyoruz. Bunları da öğrendikten sonra artık dergide yükselişiniz yeteneğinize baelı olacak. Orası tam bir kurtlar sofrası ve tamamen yalnız olacaksınız. Bazı arkadaşlarınızın ayağını kaydırarak editörlüğe kadar yükselebilirsiniz. Ama bölüm sonu canavarı olan editörü devirmek biraz zor olacak. Olsun, ne editörler devrildi...

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**31 / Ocak 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. **Yayın Danışmanı:** Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (15 sayı - 30 YTL yurtdışı 30 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.

Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz.

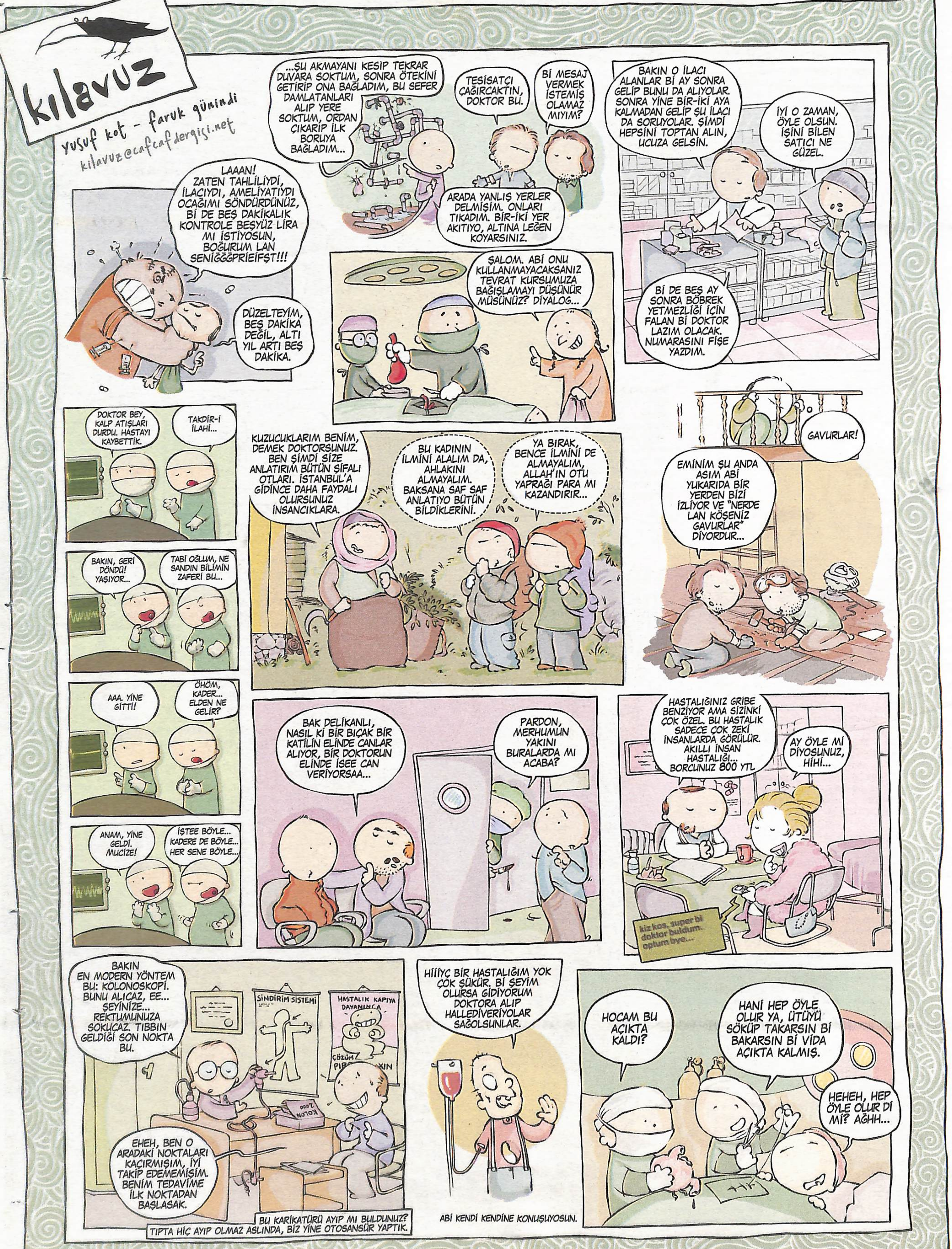
kılavuz
yusuf kot - faruk günindi
kilavuz@cafcafdergisi.net
...ŞU AKMAYANI KESİP TEKRAR DUVARA SOKTUM, SONRA ÖTEKİNİ GETİRİP ONA BAĞLADIM, BU SEFER DAMLATANLARI ALIP YERE SOKTUM, ORDAN ÇIKARIP İLK BORUYA BAĞLADIM...
TESİSATÇI ÇAĞIRCAKTIN, DOKTOR BU.
Bİ MESAJ VERMEK İSTEMİŞ OLAMAZ MIYIM?
ARADA YANLIŞ YERLER DELMİŞİM. ONLARI TIKADIM. BİR-İKİ YER AKITIYO, ALTINA LEĞEN KOYARSINIZ.
BAKIN O İLACI ALANLAR Bİ AY SONRA GELİP BUNU DA ALIYOLAR. SONRA YİNE BİR-İKİ AYA KALMADAN GELİP ŞU İLACI DA SORUYOLAR. ŞİMDİ HEPSİNİ TOPTAN ALIN, UCUZA GELSİN.
İYİ O ZAMAN, ÖYLE OLSUN. İŞİNİ BİLEN SATICI NE GÜZEL.
Bİ DE BEŞ AY SONRA BÖBREK YETMEZLİĞİ İÇİN FALAN Bİ DOKTOR LAZIM OLACAK. NUMARASINI FİŞE YAZDIM.
LAAAN! ZATEN TAHLİLİYDİ, İLACIYDI, AMELİYATIYDI OCAĞIMI SÖNDÜRDÜNÜZ, Bİ DE BEŞ DAKİKALIK KONTROLE BEŞYÜZ LİRA MI İSTİYOSUN, BOĞURUM LAN SENİĞĞĞPRIEIFŞT!!!
DÜZELTEYİM, BEŞ DAKİKA DEĞİL, ALTI YIL ARTI BEŞ DAKİKA.
ŞALOM. ABİ ONU KULLANMAYACAKSANIZ TEVRAT KURSUMUZA BAĞIŞLAMAYI DÜŞÜNÜR MÜSÜNÜZ? DİYALOG...
GAVURLAR!
EMİNİM ŞU ANDA ASIM ABİ YUKARIDA BİR YERDEN BİZİ İZLİYOR VE "NERDE LAN KÖSENİZ GAVURLAR" DİYORDUR...
DOKTOR BEY, KALP ATIŞLARI DURDU. HASTAYI KAYBETTİK.
TAKDİR-İ İLAHİ...
BAKIN, GERİ DÖNDÜ! YAŞIYOR...
TABİ OĞLUM, NE SANDIN BİLİMİN ZAFERİ BU...
AAA, YİNE GİTTİ!
ÖHÖM, KADER... ELDEN NE GELİR?
ANAM, YİNE GELDİ. MUCİZE!
İSTEE BÖYLE... KADERE DE BÖYLE... HER SENE BÖYLE...
KUZUCUKLARIM BENİM, DEMEK DOKTORSUNUZ. BEN ŞİMDİ SİZE ANLATIRIM BÜTÜN ŞİFALI OTLARI. İSTANBUL'A GİDİNCE DAHA FAYDALI OLURSUNUZ İNSANCIKLARA.
BU KADININ İLMİNİ ALALIM DA, AHLAKINI ALMAYALIM. BAKSANA SAF SAF ANLATIYO BÜTÜN BİLDİKLERİNİ.
YA BIRAK, BENCE İLMİNİ DE ALMAYALIM, ALLAH'IN OTU YAPRAĞI PARA MI KAZANDIRIR...
BAK DELİKANLI, NASIL Kİ BİR BIÇAK BİR KATİLİN ELİNDE CANLAR ALIYOR, BİR DOKTORUN ELİNDE İSEE CAN VERİYORSAA...
PARDON, MERHUMUN YAKINI BURALARDA MI ACABA?
HASTALIĞINIZ GRİBE BENZİYOR AMA SİZİNKİ ÇOK ÖZEL. BU HASTALIK SADECE ÇOK ZEKİ İNSANLARDA GÖRÜLÜR. AKILLI İNSAN HASTALIĞI... BORCUNUZ 800 YTL
AY ÖYLE Mİ DİYOSUNUZ, HİHİ...
kiz kos, super bi doktor buldum. optum bye...
BAKIN EN MODERN YÖNTEM BU: KOLONOSKOPİ. BUNU ALICAZ, EE... ŞEYİNİZE... REKTUMUNUZA SOKUCAZ. TIBBIN GELDİĞİ SON NOKTA BU.
SİNDİRİM SİSTEMİ
HASTALIK KAPIYA DAYANINCA
ÇÖZÜM
KOLON 2000
EHEH, BEN O ARADAKİ NOKTALARI KAÇIRMIŞIM, İYİ TAKİP EDEMEMİŞİM. BENİM TEDAVİME İLK NOKTADAN BAŞLASAK.
BU KARİKATÜRÜ AYIP MI BULDUNUZ? TIPTA HİÇ AYIP OLMAZ ASLINDA, BİZ YİNE OTOSANSÜR YAPTIK.
HİİİYÇ BİR HASTALIĞIM YOK ÇOK ŞÜKÜR. Bİ ŞEYİM OLURSA GİDİYORUM DOKTORA ALIP HALLEDİVERİYOLAR SAĞOLSUNLAR.
ABİ KENDİ KENDİNE KONUŞUYOSUN.
HOCAM BU AÇIKTA KALDI?
HANİ HEP ÖYLE OLUR YA, ÜTÜYÜ SÖKÜP TAKARSIN Bİ BAKARSIN Bİ VİDA AÇIKTA KALMIŞ.
HEHEH, HEP ÖYLE OLUR Dİ Mİ? AĞHH...